

KOBALČEK

Šolsko spletno glasilo

Junij, 2024

Letnik 4, številka 1

OSNOVNA ŠOLA
DRAGA
KOBALA
MARIBOR

Dragi bralci, spoštovani učitelji, starši in učenci,

z velikim veseljem vam predstavljamo najnovejšo izdajo našega šolskega glasila, Kopalček. Vsaka izdaja tega glasila je odsev bogatega in ustvarjalnega življenja naše šole, kjer otroci vsak dan presenečajo s svojo izjemno domišljijo, talenti in dosežki. Tudi v tokratni izdaji se bomo posvetili vsem področjem, ki odsevajo pestrost in raznolikost naših učencev.

Vsak kotiček šole je okrašen s čudovitimi likovnimi deli, ki dokazujejo, kakšni umetniki so. Ne smemo pozabiti na čarobni svet besed – naši mladi literati so pripravili številne pesmi, zgodbe in zapise, ki vas bodo popeljali v njihov svet domišljije in razmišljanj. Ponosni smo, da lahko delimo z vami tudi dosežke učencev ter predstavimo zgodbe o njihovih uspehih, tekmovanjih in doživetjih, ki jih je prineslo letošnje šolsko leto. Zelo smo ponosni na tako inovativne in ustvarjalne mlade upe, ki s svojimi idejami in znanjem premikajo meje mogočega.

Glasilo Kopalček je odraz življenja in dela na naši šoli, kjer vsak otrok dobi priložnost, da izrazi svoje talente in dosežke. Upamo, da boste uživali v branju te izdaje, da boste začutili enak ponos in veselje, kot ga čutimo mi, ko opazujemo naše učence, kako rastejo in se razvijajo.

Vabljeni k raziskovanju letošnje izdaje Kopalčka – mi smo uživali v ustvarjanju, verjamemo pa, da boste v branju in raziskovanju uživali tudi vi.

Vaša uredniška ekipa Kopalčka.

VSEBINA

RAVNATELJEV UVODNIK	4
DNEVNIK MALČKA KOBALČKA	5
KOBALSKI UTRIP	15
USTVARJALNE DROBTINICE	35
TUJEJEZIČNI KOTIČEK	62
ŠPORTNI KOTIČEK.....	72
IZ LIKOVNE USTVARJALNICE	96
MULTIMEDIJSKI KOTIČEK.....	116

RAVNATELJEV UVODNIK

Dragi bralci,

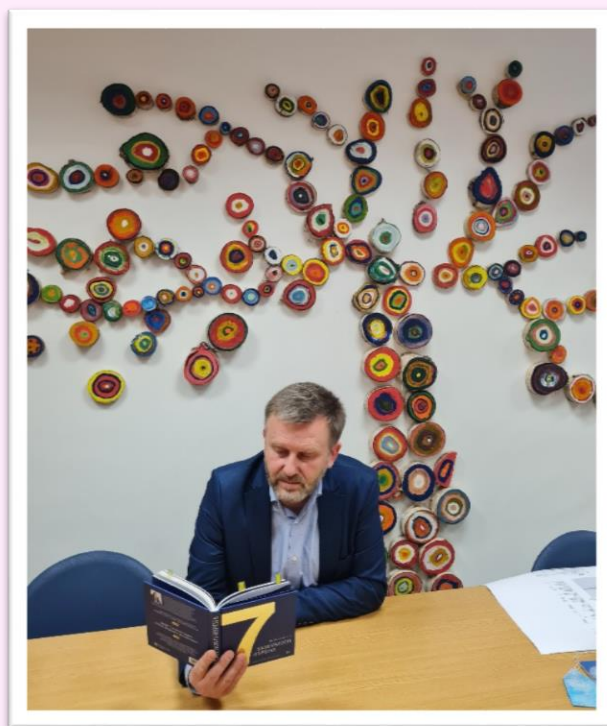
vsako leto se z velikim navdušenjem pripravljam na izid nove številke našega šolskega glasila – Kobalček. Vedno znova me navdušijo izdelki naših učencev, ki svoje talente izkazujejo na različnih področjih. Tokrat ni nič drugače – skozi literarne, likovne, računalniške, športne in druge izdelke so pokazali svojo ustvarjalnost, marljivost in strast.

Umetniško ustvarjanje je eden najpomembnejših procesov odraščanja. Omogoča otrokom, da izrazijo svoja čustva, razmišljanja in sanje. Skozi ustvarjanje razvijajo svoje sposobnosti, samozavest in empatijo. Zato je pomembno, da podpiramo njihovo ustvarjalnost in jim omogočamo prostor, kjer lahko izražajo svojo domišljijo in talente. V tokratni številki lahko zasledite številne globoke misli, življenjske modrosti in ideje, o katerih bi se morali zamisliti tudi odrasli.

Vabim vas, da si vzamete trenutek in prelistate ("preklikate") in poslušate naše šolsko glasilo. Prepričan sem, da vas bodo izdelki naših učencev navdušili in vam pokazali, kako bogato in raznoliko je njihovo ustvarjanje. Starši, vaše spodbude in pohvale so za otroke neprecenljive, zato vam še posebej priporočam, da si ogledate dosežke svojih otrok in jim namenite spodbudne besede.

Vsem sodelujočim učencem čestitam za njihove izjemne dosežke. Vaše delo in trud sta neprecenljiva in vsem nam kažejo, kako pomembno je ohraniti ustvarjalni duh. Veselim se že naslednje številke, kjer bomo znova odkrivali vaše talente in dosežke. Seveda pa gredo čestitke in zahvale tudi učiteljem, ki jih znajo na pravilen način motivirati in spodbujati.

Posebna zahvala gre uredniškemu odboru učiteljic, ki z velikim entuziazmom skrbijo za to, da je pred vami že 7. številka našega Kobalčka.

Aleksander Jeršič, ravnatelj

DNEVNIK MALČKA KOBALČKA

Petek, 1. september 2023

Dragi dnevnik,

šooooola se je ponovno začela! 😊 Preživel sem čuudovite počitnice, ampak veš, zelo sem pogrešal svoje prijateljčke, zato sem danes res vesel, da je 1. šolski dan, pa še petek za povrh. Komaj smo začeli, pa je že vikend, hahaha. Imam čas, da si uredim vse potrebščine, potem pa novim zmagam naproti. Letos se obeta zeloooo zabavno šolsko leto, ti povem! 😊

Četrtek, 7. september 2023

Dragi dnevnik,

danes smo že športali z mojimi najmlajšimi prijatelji iz 1. v. Na sprehodu po gozdu smo se spoznavali, igrali in predvsem uživali v toplem dnevu. Mimogrede smo že razmišljali, kako bi lahko tudi mi sodelovali pri Malčku Kobalčku, »Športnemu Ustvarjalcu«. Na natečaju lahko sodelujemo prav vsi, od 1. do 9. razreda, pripravljali pa bomo izdelke s področja športa, vse do tedna otroka, ko bomo pripravili pravo razstavo na športnem hodniku. A ni to super ideja? Nikoli ne bi pomislil, da bom lahko sodeloval pri tem. Že imam idejo, česa se lahko lotim, tako da šibam, da ne zapravljam časa, ko imam ravno ustvarjalni navdih. 😊

Nedelja, 17 september 2023

Dragi dnevnik,

komaj sem prišel domov, pa ti že moram povedati, kakšen vikend je za mano. Družil sem se s prijatelji, ki jih poleg običajnih šolskih zadev zanima še veliiiiiko drugega, zato so me povabili s seboj na raziskovalni vikend na Ptuj. Kaj vse smo

se naučili, preizkusili, uf uf. Ideje mi kar švigajo in zdi se mi, da se bom tudi jaz letos lotil kakšne raziskovalne naloge, vsekakor pa se bom pridružil šolskim tekmovanjem znanja, saj mi je pri nalogah te dni šlo kar dobro. Zelo sem ponosen na svoje prijatelje,

da se lotijo tudi česa, kar ni tako enostavno in so pri tem tudi zelo uspešni.

Sreda, 20. september 2023

Dragi dnevnik,

Pohorje je osvojeno! ☺ Danes smo športali z mojimi starejšimi prijatelji, uf uf, kakšen tempo je to bil. Seveda nam je uspelo priti do vrha, tako da si lahko kar misliš, kaj zdaj počnem –

masiram noge, poslušam glasbo, tebi pa povem še to – tudi letošnji september je posvečen prenovljenim Kobalčkovim pravilom, ki sem jih pomagal pripraviti z našimi svetovalnimi delavkami. A veš, kako so se zavzeto lotili tudi moji sošolci iz vseh razredov – na razrednih urah mi pomagajo, da se vsi z njimi čim bolj seznanimo

in jih celo dopolnimo s kakšnimi vsebinami. Komaj smo začeli šolsko leto, pa smo že tako pridni, hihi. Lahko si samo misliš, kaj vse bomo še naredili v prihodnjih mesecih!

Torek, 3. oktober 2023

Dragi dnevnik,

a ti sploh veš, koliko dobrodelnih akcij in projektov poteka pri nas? Naj ti naštejem samo nekaj primerov – seveda smo kot Eko šola tudi letos že pričeli z zbiralno akcijo starega papirja. Veliko se pogovarjamo o po nepotrebnem zavrženi hrani, lotili pa smo se akcije zbiranja hrane in pripomočkov za živali. ☺ Pristopili smo k projektu Vetrnice za mir, kar pogledj jih, kako lepo krasijo mariborski park. ☺

Še in še bi ti lahko pisal, pa se mi malo mudi, saj sodelujemo tudi na bralnem maratonu in lahko si samo predstavljaš, kaaaaaaaj vse sem si danes sposodil v šolski knjižnici. Skoraj sem si zmečkal ramena pod težo knjig, ki sem jih prinesel domov. Tako da lahko nočko, dragi dnevnik, branje me že čaka. ☺

Sreda, 18. oktober 2023

Dragi dnevnik,

a se spomniš, da sem ti že lani povedal, da bom gasilec, ko bom velik? Letos sem o tem še bolj prepričan. Danes smo imeli vajo evakuacije s prikazom reševanja, kako to počnejo kužki. Kako je bilo zanimivoooo, tako so pametni in vse so našli, kar so jim dali za nalogo. Hm, morda bi pa že kdaj med počitnicami lahko pomagal v Kinološkem društvu in se kaj naučil o treningu reševalnih psov... mogoče celo postanem njihov vodnik, ko bom velik... Mama mi pravi, da sem sanjač, haha. Morda res, ampak če želimo dosežati cilje, moramo najprej sanjati o njih...

Sobota, 21. oktober 2023

Dragi dnevnik,

veš, kaj znam? Moji prijateljčki iz brezjanske podružnice so me naučili voziti se s skiroji. ☺

Poglej nas, kako smo lušni, hihi. Seveda sem kar nekajkrat čofnil po tleh, pa nič zato – glavo je varovala čelada, imel sem tudi ščitnike, pa zelo dobro zdaj razumem, kaj pomeni, da moraš kdaj pasti, če želiš ponovno vstati. Veliko lažje je, če imaš ob sebi

prijatelje, ki ti pri tem pomagajo in lahko ti povem, da sem jih sam imel zelo veliko. Nepozaben dan smo preživeli in čeprav me kar malo bolijo noge, grem še en krog s skirojem, dokler je še dan. Adijoooo! ☺

Petek, 27. oktober 2023

Dragi dnevnik,

se spomniš naših lanskih plesov? Kako sem vesel, da bodo tudi letos, prvi je že za nami. In to takšen strašen, spooky-boogy-woogy. ☺ Obožujem noč čarovnic, tako da si lahko samo

misliš, kako sem včeraj užival.

Boljšega začetka počitnic si ne bi mogel želeeti, sem pa dobil tudi idejo,

da lahko kakšno strašljivo zabavo pripravim tudi doma. Naše

podstrešje obeta, da ga lahko spremenim v pravo hišo strahov! Se

bom kar lotil priprav in vabil, da povabim na strašljivo, strašno,

najstrašnješo noč še moje šolske prijateljčke. BoooooHoooo! ☺

Četrtek, 16. november 2023

Dragi dnevnik,

zdaj pa res ne vem, kaj bi bil po poklicu, hjojoj, ko je toliko zanimivih možnosti. Sicer še sreča, da mi tega ni treba vedeti takoj, se bodo pa kar kmalu morali odločiti moji prijatelji devetošolci. Z njimi sem se te dni potepal na Kariernem sejmu, to je sejem poklicev in izobraževanja. Predstavile so se nam VVVSSSSSEEEEE, ti povem, VVVSSSSSEEEEE možne srednje šole in poklice, res je bil pravi labirint prebiti se skozi in razmišljati, kaj bi postali. Ko sem klepetal z njimi, imajo nekateri že zelo jasne cilje in ideje, tako da sem bil prav ponosen na njih, kako zrelo že znajo razmišljati. Nekateri pa še ne vedo čisto točno, z njimi se bom še malo sprehodil po srednjih šolah in če bom le lahko, jim bom pomagal pri odločitvi, kam bi se lahko vpisali. Ni to hec, veš, dragi moj dnevnik, zelo so pogumni, ko sprejemajo odločitve o svoji prihodnosti že zdaj. Sicer pa – na mladih svet stoji – pravijo in še kako prav imajo!

Torek, 28. november 2023

Dragi dnevnik,

danes se ti oglasim kar tako, ker lahko. ☺ Vem, da si me že kar malo pogrešal, samo toliko vsega sem moral postoriti, da nisem imel ravno veliko časa. Poleg ocenjevanja, ki poteka s polno paro, se tudi že pripravljamo na tradicionalni božični bazar, ki ga zdaj na Kobalu že nekaj časa ni bilo v tem prazničnem času. Pomladni bazar nam je bil všeč, ampak več, praznično vzdušje je le praznično vzdušje. V šoli vse brbota in šklopota, učenci, učitelji, vsi doma že odštevajo in komaj čakajo to soboto, ki je pred vrati. Sicer tudi pripravljajo tisoč in eno podrobnost, da bo vse potekalo tipi topi, ampak če pa kaj, pa Kobaleki zmoremo in sploh ne dvomim, da me bo vrglo na zadnjo plat, ko bom to lahko videl v živo. ☺

Ne dolgo nazaj smo s kamenčki prijaznosti razveseli svoje drage domače, zdaj bomo s praznično soboto razveselili še vse preostale. Ti vse povem, kako je bilo, zdaj pa šibam iskat recepte za slastne piškote, ki jih bova spekla z babico za stojnico, seveda pa tudi za moj želodček, hihi.

Nedelja, 3. december 2023

Dragi dnevnik,

kaj naj ti sploh rečem... Še zdaj me obliva kurja polt, ko se spomnim na včerajšnje dopoldne. Kakoooo je bilo lepo, čarobno, koncert, stojnice, zadovoljni obrazi obiskovalcev, vzdušje, dražba likovnih del...

Res nepozabno doživetje in zdaj dobro razumem, o čem so mi pripovedovali moji prijateljčki, zakaj je ta

miklavžev-božični dogodek tako poseben. A veš, da smo tudi otvorili tako dolgo pričakovano glasbeno kreativnico, ki so jo s pomočjo zbranih sredstev šolskega sklada zgradili ter opremili za učence! Res smo lahko ponosni na tak uspeh, nisem še slišal, da bi kje drugje tako lepo povezali zgodbo sodelovanja, vztrajanja in doseganja včasih skoraj nemogočih sanj! Jaz bi to kar vsak dan. ☺

Petek 22. december 2023

Dragi dnevnik,

ta december je živahen kot le kaj. Moji prijatelji so neverjetni – učijo se kot pridne mravljice, poleg tega pa tekmujejo, dobivajo medalje v šahu, karateju, priznanja na literarnih in likovnih natečajih, tako mimogrede veselo skačejo na trampolinih, uspejo pa tudi zbirati šolske potrebščine za otroke, ki si jih težko privoščijo. Ob vsem niso pozabili speči veliiiiiko

piškotov, s katerimi smo se lahko mastili, prav tako so pripravili krasne proslave ob dnevu samostojnosti in enotnosti... res sem ponosen na njih, z veseljem jim pri vsem tudi priskočim na pomoč, saj skupaj lahko res veliko naredimo in dosežemo.

Ni čudno, da jih je razveselil dobri mož s sivo kučmo in belo brado. Opazil je ves njihov trud in jih tudi razveselil z darili – res zasluženimi, kot so tudi počitnice, ki so pred vrati.

Dragi dnevnik, želim ti lepe praznike, jaz pa šibam na zaslužene počitnice – in – si piševa drugo leto! ☺

Četrtek, 4. januar 2024

Dragi dnevnik,

pozdravljen v novem koledarskem letu. ☺ Gledam skozi okno in čakam sneg, pa ga kar še ni in ni. Jaz bi se pa takoooo kepal in sankal in drsal... tudi moji prijateljčki ga pogrešajo, tako da upam, da bo kmalu zima, zima belaaaaa. ☺ Čaka nas še veliko učenja, zato bomo potrebovali vmes malo hladne sprostitev, hihi.

Nedelja, 21. januar 2024

Dragi dnevnik,

pa smo ga dočakaliiiii! ☺ Ves čas OPB-ja sem se sankal s svojimi prijateljčki na šolskem hribčku, nič nas ni zeblo, čeprav je bil pravi pravcati zimski dan. Upam, da ga bo še zapadlo, da se ga bomo lahko še in še naužili.

Po tem živahnem dnevu sem doma samo na hitro spakiral svoje stvari in se vrnil nazaj v šolo. Ja, prav slišiš, v petek zvečer, celo do sobote zjutraj. ☺ V šoli smo prespali, saj smo imeli Noč kulture in ustvarjanja – ne le slastnih palačink, haha, počeli smo še veliiiiiko zabavnih stvari. Spali smo bolj malo, ker smo si morali toliko povedati, da nas je jutro malce prehitelo. Danes že lahko rečem, da sem spočit in pripravljen na nov teden. Gradili bomo! ☺ No, postavljali bomo domek

za srčkano veveričko, ki nas včasih preseneti z obiskom, upam pa, da nas bo kmalu presenetila s še bolj srčkanimi mladički! ☺

Ponedeljek, 29. januar 2024

Dragi dnevnik,

vrnil sem se z obiska naših prijateljev iz Kraljeva. Saj se spomniš, da so nas obiskali konec novembra? Hm, ali sem ti pozabil to povedati? Ne vem, mogoče... V glavnem, pri nas so bili na obisku gospod ravnatelj s tremi učitelji, sedaj smo jih obiskali mi. Pa veš, zakaj to vse počnemo? Ker se pripravljamo na izmenjavo učencev v aprilu, juhu. In samo ugibaš lahko, kdo je seveda vedno zraven? Ja ja ja jaaaaaaaz. ☺ Lepo so nas sprejeli, pogostili, njihovi učenci že komaj čakajo, da sprejmejo naše učence in z njimi preživijo lep teden. Malo še bo treba počakati, pa nič zato – pri urniku, ki se obeta v prihodnjih mesecih, bo čas minil kot bi rekel keks! ☺

Sreda, 14. februar 2024

Dragi dnevnik,

stoooookrat oprost, da ti nisem nič pisal. Ampak veš, ko imaš metuljčke v trebuhu in srčke v očeh, je nemogoče početi še kaj drugega, kot misliti na tiste nagajive pegice in iskrice v očeh, ki jih vsak dan srečujem na šolskem hodniku... <3

Pa da ti vseeno povem, kaj počnemo Kobaleki te dni, hihi. Prejšnji teden smo imeli zimski športni dan, tako da smo se lahko res naužili snega v vsej svoji veličini, čeprav se že sramežljivo umika. ☺ Smo se nasankali, nasmučali, nadrsali... vsega po malem. Smo pa tudi plesali, cel dan, na kulturni dan, ne le učenci, tudi učitelji. Veš kako dobro smo se naučili vseh koreografij, v telovadnici je bila prava plesna parada. Še zdaj poplesavam, ko ti samo pišem o tem. ☺

Ta teden pa v šolo vpisujemo bodoče prvošolčke, ki so srčkani kot pustni krofki, s katerimi smo se

mastili
včeraj na
našem

vrhanskem pustnem rajanju. ☺ Letos je pust hrust prav poseben, saj imamo tudi prav poseben obisk – pri nas so na izmenjavi učenci in učenke iz Grčije,

spremljajo jih zelo zabavni učitelji, tako da mi lahko verjameš, ko ti povem, da sem pooolno zaposlen.

Danes grem tudi na zmenek... samo ti ne povem, ne s kom ne kam, mi je malo nerodno... ☺ Če se bo vse dobro izteklo, pa ti povem v soboto, ko se vrnem s potepa Veselih korakov. Drži pesti, da bo današnji zmenek dobro uspel, jaz pa preverim, če je rožica v vazici še vedno tako dišeča. ☺

Ponedeljek, 26. februar 2024

Dragi dnevnik,

tokrat te pozdravljam z Erasmust izobraževanja s področja nevroznosti in team-buildinga. Kakooo je šele to zanimivo, vau!

Ravno toliko časa imam, da ti pohvalim moje prijateljčke, ki doma počnejo vse mogoče. Spet imamo nekaj športnih medalj, uspešni smo na likovnih natečajih, še prav posebej pa so se izkazali mladi raziskovalci, ki bodo kmalu predstavljali svoje naloge. Zdaj gre pa zares in že stiskam pesti zanje, da se čim bolje odrežejo.

Še sreča, da imajo ta teden počitnice, ki jih bodo različno izkoristili, malo napolnili baterije, od učenja pa se ravno ne bodo spočili, saj gre v marcu vse s polno paro naprej.

Kam beži to šolsko leto, ne morem verjeti! Komaj sem zavijal nove zvezke, zdaj pa že počasi odštevam do poletnih počitnic! Hec, veš koliko vsega nas čaka še do takrat. Ne veš, ne? Še sreča, da imaš mene, ki te bom o vsem sproti obveščal. ☺

Petek, 8. marec 2024

Dragi dnevnik,

ta teden pa sem se mudil v zimski šoli naravi s sedmošolci. Bili smo na Rogli, kjer smo res do zadnje snežinke izkoristili letošnjo zimo. ☺ Danes pa že v domačem objemu razveseljujem naše drage žene, ki imajo svoj praznik. Res so posebne, prav vsaka od njih in zato bom doma pripravil prav posebno presenečenje. Iz kuhinje že prijetno diši po nečem slastnem, miza je okrašena z rožicami, bom se pa tudi še posebej potrudil in počistil kopalnico – je bil že čas, si misliš, kajne? ☺ Naj bo vesel dan žena za vse. ☺

Torek, 12. marec 2024

Dragi dnevnik,

z letala pa ti še nisem pisal, hihi. A veš, čiščenju kopalnice? Malce se je moral zelo na hitro spakirati stvari, ker povabili s seboj v

tista obljuba o zamaknila, saj sem so me prijateljčki London. ☺ Prvič sem

bil tam in zagotovo ne zadnjič, kaaaaako je bilo lepo. V bistvu je bilo tako fajn, da se sploh ne sekiram, s kakšno frizuro in podočnjaki bom jutri poziral na šolskem razrednem fotografiranju, haha. No, mogoče mi malo lepotnega spanca vseeno ne bo škodilo, tako da se ti oglasim, ko bomo zopet na trdnih tleh.

Med tem pa ti lahko pokažem, kako se na Gregorjevem plesu zabavajo moji prijateljčki. ☺

Četrtek, 4. april 2024

Dragi dnevnik,

ne le, da sem izpolnil svoje veščine na vseh področjih znanja, vedno bolj se izboljšujem tudi pri domačih opravilih, od lani pa že tako veš, da sem pravi mojster folklore.

S prijateljčki sem na območni reviji »ringarajal« tako, da je topotalo do neba. ☺ Publika smo navdušili in prepričan sem, da se bo marsikdo odločil, da svoje petke nabrusi tudi v tem plesu.

Sobota, 6. april 2024

Dragi dnevnik,

saj nisem vedel, kaj bi naredil – se podal na potep v München ali ostal na noči geografije v šoli. Pa sem žal dobil angino in sem z litri čaja, kilogrami sadja in termometrom pod pazduho prikovan v posteljo. Zelo mi je žal, da nisem poslušal mame, ko mi je potrpežljivo že stotič razložila, zakaj je pametno obleči kakšno jakno, preobleči majico in ne pojesti vsega sladoleda, ki ga vidim. Po toči zvoniti je prepozno, kajne. Bom pa prebral še kakšno knjigo za bralno značko in pazil, da se čim prej pozdravim, saj me v aprilu čaka kar nekaj dogodivščin.

Ponedeljek, 15. april 2024

Dragi dnevnik,

direktno od pouka na športni dan, skok na Pohorje, natančneje na priprave pevskega zbora na Tiso, od tam pa še skok v Kraljevo. To je samo nekaj »malenkosti« mojega vsakdana,

haha. Mi verjameš, ko ti rečem, da pri nas ni nikoli dolgčas, kajne? Hvala bogu, da smo vsi tako spretni pri organizaciji časa, da poleg vseh šolskih obveznosti s prijateljčki ob pomoči učiteljev in staršev zmoremo še vse ostalo, kar se dogaja pri nas. Nam pa ni težko, veš, saj smo vedno v dobri družbi, veliko novih stvari se naučimo, spoznamo in stkemo vedno nova prijateljstva, prav tako pa nabiramo izkušnje, ki nam pridejo prav v najrazličnejših situacijah. Zelo sem

vesel, da sem lahko del vsega, čeprav ti pa moram priznati, da že komaj čakam ta vikend. Saj se spomniš mojega skrivnostnega zmenka, kajne? ☺ Končno se je sprostito nekaj časa, v kinu vrtijo same zanimive filme, tako da juhuhu, v dobri družbi si bom kmalu enega tudi ogledal. ☺

Sreda, 1. maj 2024

Dragi dnevnik,

ko je ravno praznik dela, ti povem, da pa danes nič ne delam. ☺ No, ni čisto res, saj sem sam skuhal slastno kosilo, ki ga je pohvalila celotna družina, prazni krožniki pa so že skoraj forenzični dokaz, da sem se res dobro odrezal. ☺ So mi pomagale vse kuharske delavnice v šoli, ko sem se učil od malih mojstrov pripravljanja najrazličnejših dobrot.

Želim ti lep preostanek počitnic, jaz jih bom izkoristil za druženje, potem pa me skupaj s Kobaleki čaka veliki finale pred poletjem. Čauči pozdrauči. ☺

Torek, 14. maj 2024

Dragi dnevnik,

neverjetno uspešni so moji mali in veliki sošolci. A se ti sploh sanja, koliko brona, srebra in zlata so prinesli iz vseh koncev – na športnem področju, na državnih tekmovanjih znanja, pri raziskovalnih nalogah, na natečajih... pa še kar jim ne zmanjka moči, saj dobivajo še vse možne ocene pri vseh predmetih. Ob tem ostajajo nasmejani, se spodbujajo in celo za kakšno zabavno dogodivščino najdejo čas. Nekaj jih celo kmalu odpotuje na izmenjavo v Grčijo! Res so neverjetni in če kdo, si bodo pa moji Kobaleki res zaslužili počitnice.

Nedelja, 1. junij 2024

Dragi dnevnik,

saj sem te sproti že o vsem obveščal, a da ne pozabiš, ti še enkrat napišem, kaj vse se je zgodilo v tem času.

Morska šola v naravi, naši učenci so se odpravili na izmenjavo v Grčijo, gostili smo avstrijske učence in učitelje na izmenjavi pri nas.

Moji prijatelji iz šolskega benda Inside Out so nastopili na ŠANS-u, kjer so pokazali, da so

pravi mojstri s svojega področja in da je bila glasbena kreativnica res dobra naložba za našo šolo. Sem se že dogovoril z njimi, da mi poleti malo pokažejo igranje na električno kitaro, če bo pa mama dobre volje, pa jo morda nahecam celo za bobne. ☺ ☺ ☺

Pometli smo s konkurenco na športnih tekmovanjih, dosegli vrhunske rezultate na področju raziskovanja, odnesli domov posebna priznanja z natečajev, vmes pa smo imeli čas obeležiti zaključke različnih aktivnosti.

V prihodnjih dveh tednih sledi toliiiiiko izletov in ekskurzij, da sem se odločil o njih »zapisati« kar zvočni dnevnik, saj se pri multimediji učim tudi te (zame) novosti. Če mi bo uspelo, da podelim že kaj s tabo, drugače pa boš, dragi dnevnik, moral malo počakati. Čaka nas tudi valeta devetošolcev, veš, in res ne vem, od kdaj ima junij dovolj dni, da bo vse to šlo izpeljati. ☺

Kdo

To pa

skupaj

bom pa
povedati v prihodnje.

sta ta dva junaka, te

sta moja in tvoja nova
prijatelja, pomočnika,
skratka junaka, ki
z nami, Kobaleki, pisala
posebne zgodbe, o
zagotovo imel še

zanima?

bosta
prav
katerih ti
veliiiiiiiiko

KOBALSKI UTRIP

ŠOLSKI BAND INSIDE OUT

Letos smo se uvrstili v top 10 osnovnošolskih bandov Slovenije, zato smo se 24. maja udeležili srečanja osnovnošolskih ansamblov Slovenije ŠANS 2024. Tja smo se odpravili s kombijem, ki ga je vozil naš zvesti in zabavni voznik Jože. Ko smo prispeli, so nas prijazno sprejeli in nas napotili k naši mizici. Med čakanjem na tonsko vajo smo umirali od vročine, saj je na nas ves čas sijalo lendavsko sonce. Že na tonski vaji smo navdušili publiko in dobili motivacijo za nastop. Med čakanjem na pričetek smo dobili sendviče, ki niso bili najbolj okusni, ampak smo jih vseeno pojedli. ☺

Nato se je pričel nastop in na vrsti smo bili osmi. Igrali smo Nekoč, nekje od slovenske skupine Tabu ter Beggin' od skupine Måneskin. Navdušili smo publiko in jih prvi spodbudili k ploskanju.

Dobili smo priznanja in kipec, ki stoji v naši šolski kreativnici. Po nastopu smo poslušali še ostali dve točki, kasneje pa je zarepal še Leopold I. »Špricali« smo kosilo in se odpravili domov. Zelo smo se zabavali in smo hvaležni, da smo se lahko udeležili tega srečanja.

Gaja Mikl 9. a, Kiara Poštrak Dvoršak 9. a, Lana Črnko 9. c,
Tine Ivanović 9. b in Svit Repše Rupnik 8. b

ŠOLSKI RADIO

V tem šolskem letu smo garali, pisali, vadili in pod stresom nastopanja. Vsak mesec se je učitelj Nino Dončec trudil, da bi spisali nekaj lepih besed, ki bi pritegnile učence. Tudi doma smo razmišljali, garali, se učili besedila, se potili zaradi stresa...

A sedaj smo tukaj, živi in zdravi, predvsem pa navdušeni in pripravljeni na nove dogodivščine. Upamo, da imate že zaključene ocene (in to dobro) in da boste uživali, dokler se spet ne slišimo naslednje leto. Bodite sproščeni, nismo daleč!

Za ekipo šolskega radia Zarja Žagar, 7.a

OBISK UČENCEV IZ AVSTRIJE V SKLOPU PROJEKTA ERASMUS+

SLOWENIEN
2024

V sklopu projekta Erasmus+ nas je konec maja obiskalo pet učencev in en učitelj partnerske šole iz Avstrije. Po uvodni predstavitvi šole smo v računalniški učilnici spoznali, kako se pripravijo izdelki za 3D tiskanje. Izdelali smo si svoj spominek za spomin na izmenjavo v Sloveniji. Po uri matematike in angleščine smo se odpravili na zabavno popoldansko aktivnost v WOOP, kjer smo po aktivni uri skakanja na

trampolinih, zabavni igri glow golfa ter napeti igri VR utrujeni in polni novih vtisov odšli k družinam na zaslužen počitek.

3D Drucker

GLOW GOLF

Naslednji dan smo nadaljevali z odkrivanjem mesta Maribor. Odpravili smo se v mestno jedro, kjer smo se podali v lov za zakladom. V centru mesta smo sami odkrivali in spoznavali znamenitosti in zgodovino mesta Maribora. Pot nas je vodila od Grajskega trga vse do mestnega parka in treh ribnikov ter nazaj do Lenta, kjer smo si ogledali najstarejšo trto na svetu.

Lov na zaklad se je končal na Glavnem trgu, kjer smo vsi prišli do zaklada – znanja o mestu Maribor. Polni vtisov smo zaključili popoldan in že komaj čakali na nove dogodivščine v šoli.

Zadnji dan izmenjave smo vsi prisostvovali pouku v 7. in 9. razredu. Pri pouku biologije smo odkrivali imena školjk in jih pogledali pod mikroskopom. Tako smo spoznali tudi praktično delo v šoli. Pri uri kemiji smo se urili v računalniški učilnici.

Izdelovali smo e-plakate o mestu Maribor v spletnem orodju Canva. Za zaključek smo strnili svoje občutke in najljubše slike na e-plakatih, ki jih najdete tudi v galeriji na šolski spletni strani. Polni novih vtisov in spoznanj smo uspešno zaključili še eno izmenjavo v sklopu projekta Erasmus+. Verjamemo, da so se stkala nova poznanstva in upamo, da prerastejo tudi v prijateljstva.

MARIBOR

sights
Lent
Europark
Museums

MARIBOR IS A SLOVENIAN CITY IN THE MIDDLE OF THE HILLY WINE REGION ON THE DRAVA. ON GLAVNI TRG, THE MAIN SQUARE OF THE OLD TOWN, IS THE RENAISSANCE-STYLE TOWN HALL FROM 1515.

Besonders gut gefallen haben uns der Aufenthalt bei Jure, wo wir uebernachten durften und der Besuch der Innenstadt. Vor allem gefiel uns die aelteste Weinrebe und der Spaziergang an der Drau.

MARIBOR

Maribor ist die zweitgrößte Stadt in Slowenien und liegt im Nordosten des Landes. Die Stadt ist bekannt für ihre reiche Geschichte, ihre malerische Altstadt und ihre lebendige Kulturszene. Maribor ist auch für den Weinbau berühmt, insbesondere für den Mariborčan-Wein, der in der Umgebung angebaut wird. Die Stadt beherbergt auch die älteste Weinrebe der Welt, die mehr als 400 Jahre alt ist. In Maribor gibt es viele Sehenswürdigkeiten zu entdecken, darunter das Schloss Maribor, die Kathedrale von Maribor und den Hauptplatz der Stadt. Insgesamt ist Maribor eine charmante Stadt mit viel zu bieten!

Latifa Džanić, Solunka Sandra Stoeva, Iza Vaupotič, 7. a,
Nejc Punčec Červek 8. a, Jure Sterger, 9. c

OTROŠKI PARLAMENT IN ŠOLSKA SKUPNOST

Šolska skupnost in otroški parlament sta dve delovni telesi, ki sta namenjeni dodatnemu povezovanju učencev, zaposlenih in vodstva šole. Vsak odderek izvoli dva predstavnika, ki zastopata njihove interese v šolski skupnosti. Namen šolske skupnosti je zbirati pripombe in predloge v zvezi z delovanjem šole, spremljati in opozarjati na stanje učenčevih pravic, organizirati šolske prireditve ipd. Učenci znotraj šolske skupnosti prav tako izvolijo otroški parlament, ki predstavlja izvršilni organ šolske skupnosti.

Otroški parlament je program vzgoje otrok za aktivno državljanstvo in demokracijo. Otroke spodbuja k aktivnemu sodelovanju v družbenem življenju in izobraževanju o človekovih ter državljanskih pravicah. Vsako leto učenci sami izberejo temo otroškega parlamenta. Letos je to bilo duševno zdravje otrok in mladostnikov. Gre torej za dve zelo povezani delovni telesi, zato je smiselno, da pri pregledu dogajanja ne postavimo pretirane ločnice.

V mesecu oktobru so učenci pod mentorstvom učitelja Timoteja Fafulića organizirali sprejem

prvošolčkov v šolsko skupnost, kostanjev piknik in ples čarovnic.

Čez zimo so debatirali, načrtovali in pripravljali aktivnosti. Meseca marca so organizirali in izvedli ples za Gregorjevo, na katerega so si učenci pridobili vstop z zbranimi podpisi. V istem mesecu je potekala tudi priprava na regijski otroški parlament. Na tem sta šolo odlično zastopala Liam Kristan iz 7. b ter David Podgoršek iz 7. c. V mesecu maju so se začele priprave na največji dogodek otroškega parlamenta v tem šolskem letu – filmski večer. Izbira filma (*Wonder – Čudo*) ni bila naključna, saj vsebina filma sovпада z zaključkom dvoletne teme otroškega parlamenta – duševnim zdravjem. Vstop na dogodek pa je spet pogojen z lepim obnašanjem in dobrim delom.

Timotej Fafulić

TISA

To leto smo z pevskim zborom spet šli na intenzivne vaje v hotel Tisa, ki leži na čudoviti razgledni točki. Hotel ima prečudovite sobe, ostale prostore in še boljšo hrano. Tako kot vsako leto je bilo tudi letos lepo.

Poleg pevskih vaj smo imeli veliko različnih dejavnosti, kot so sprehod po gozdu, šov talentov, jutranja joga, tekmovanje za najlepšo frizuro itd. Naučili smo se veliko različnih pesmi. Vaje so potekale v skupnem prostoru.

Seveda imamo tudi prosti čas, ki ga radi izkoristimo za druženje branje ali igranje družabnih iger. Torej če imate željo po petju, se prijavite naslednje leto na pevski zbor in če boste dovolj pridno vadili, boste tudi vi mogoče odšli na Tiso.

Alina Ferk in Latifa Džanić, 7.a

RAZISKUJEM, TOREJ SEM

Na šoli vsako leto sodelujemo v natečaju Mladi za napredek Maribora. Letos smo oddali 12 nalog. Prav vsi tekmovalci so dosegli več kot 100 točk in tako prejeli 5 bronastih priznanj ter 7 srebrnih priznanj. Po številu sodelujočih avtorjev, mentorjev in oddanih raziskovalnih nalogah smo v samem vrhu v Mariboru. Po skupnem zbranem številu točk smo na 4. mestu med vsemi mariborskimi šolami, za 3. mestom nismo zaostali veliko. Kar štiri naloge so se uvrstile tudi na državno tekmovanje Mladi raziskovalci Slovenije, kjer sta dve dosegli bronasto priznanje in dve srebrno priznanje. Iskrene čestitke vsem raziskovalcem in mentorjem.

Mentorici Irena Prosenjak in Radmila Drvarić sta zasedli drugo mesto med najuspešnejšimi mentorji na natečaju Mladi za napredek Maribora.

Koordinatorica: Vesna Mrkela

JUTRANJE VARSTVO

Jutranje varstvo vsebuje zajtrk, počitek, sprostitveno dejavnost in pripravo na pouk. Ko sem kot vsebino sprostitvene dejavnosti otrokom ponudila izdelovanje predmetov, kjer se urijo ročne spretnosti, kreativnost in volja, sem ugotovila, da otroci resnično radi to počno. Postala jim je rutina in včasih me že ob vstopu v razred povprašajo, kaj pa bomo danes počeli.

Na vprašanje, katera od dejavnosti vam je bila v jutranjem varstvu najbolj všeč, so odgovorili:

"Da barvamo kamenčke in se imamo radi." - Bastjan

"Barvamo posodice, izdelujemo lovilec sanj in rišemo." - Taja

"Izdelovanje lovilca sanj mi je bilo najboljše,...kar 2 sem naredila." - Ela

"Pletenje zapestnic iz volne je super." - Maša

"Ustvarjanje kamenčko in lampijončkov." - Žan

Nekaj izdelkov si lahko pogledate na fotografijah, nekaj pa jih bomo v naslednjem šolskem letu razstavili v avli šole.

Otroci JV z učiteljico Jano

2.A

Življenje je skrivnost, ki jo je treba opazovati, se ji čuditi, jo okušati. (A. de Mello)

V petek, 1. 9. 2023, smo vstopili v čarobni svet 2. leta šolanja. To šolsko leto ni bilo zgolj čarobno potovanje, temveč izjemna izkušnja, ki nas je oblikovala v vseh vidikih našega življenja. Razkrivali smo radostne trenutke, ki so nas napolnjevali s srečo, pa tudi izzive, ki so nas spodbujajo k rasti. Naučili smo se pomembne lekcije v življenju: **Zmoremo sami, a čarovnija se zgodi, ko stopimo skupaj.** Skozi aktivno raziskovanje smo odkrivali, kako ljubezen, vzgoja in osebna rast tvorijo nevidne nitke, ki povezuje otroke, starše in učitelje ter bogatijo našo skupno življenjsko pot.

Adna HASIĆ: Učenka Osnovne šole Draga Kobala Maribor sem postala v 2. razredu. Nova razredničarka, nove sošolke in sošolci so me zelo lepo sprejeli. V novi šoli se prijetno počutim in mi je vedno lepo. Počnemo same zanimive reči. Naučili smo se pisati in brati. Radi rešujemo matematične izzive. Raziskujemo naravo, veliko pojemo, plešemo, rajamo, telovadimo in se igramo – v učilnici in zunaj. Najraje pa ustvarjamo. Jaz še posebej. Pri ustvarjalnih uricah zelo uživam. V družbi sošolke Nikoline sem bila najbolj srečna na podelitvi bronastega priznanja na 56. državnih razstavi Likovni svet otrok 2023 v Šoštanju.

Lana BUKOVEC: Četrtek, 23. maj 2024, je bil zame prav poseben dan. V Ljubljani sem s sošolkami Tiaro, Tajo in Nikolino postala zmagovalka Safe.si nagradnega natečaja 2023/2024. S skupinskim plakatom "Mami, ati – odložita telefon, pogrešam vaju" smo usvojile 1. mesto SEJFKO USTVARJALNEGA NATEČAJA, naša sošolka Alena Blagoderova pa je z individualnim izdelkom "Ojoj, starša (in tudi otroka) zopet na telefonu" zasedla 3. mesto. Podelitev nagrad, priznanj in medalj je potekala v

Kinodvoru Ljubljana, kjer smo si tudi ogledali izjemen dokumentarni film **Kiti, varuhi planeta**. Pozne popoldanske in večerne ure sem s sošolko **Evo** preživela v Zagorju ob Savi, na OŠ Ivana Skvarče, kjer sva v sklopu čudovitega dobrodelnega »Pomladanskega koncerta« prejeli **Kopiterjevo priznanje**, delili sva si 1. mesto na 8. likovnem natečaju **Jaz, umetnik na temo Pogled skozi**

okno. In še nekaj: Že drugo leto zapored sem si na šolskem tekmovanju Logična pošast prislužila biserno priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje.

Aleks SAJE: Učenke in učence 2.a razreda zanima ogromno različnih reči. Uspešni smo na mnogih področjih. Novo šolsko leto sem pričel ustvarjalno. V mesecu septembru sem ob 25. prazniku jabolk v Selnici ob Dravi sodeloval na literarnem natečaju Jabolko, oj, jabolko rdeče in prejel priznanje. Moja sošolka Alena pa je prejela priznanje na likovnem področju. V mesecu oktobru sem bil uspešen na jubilejnem – 10. državnem literarnem natečaju Pavčkove vitice, kjer sva s sošolcem Maxom prejela priznanje, knjižno nagrado in zbornik Pesem o zvezdah. Z družino se tudi zelo trudimo v akcijah naše EKO šole. Sleherni mesec veliko prispevamo k zbiralni akciji odpadnega papirja.

Adrijan FLAJSINGER: V mesecu septembru sem se skupaj s sošolci: Aleno, Maxom, Tobijo, Evo, Majem, Nikolino in Taiem uvrstil na državno razstavo v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu (30. natečaj za izvirno otroško likovno in literarno delo ter fotografijo). Teme natečaja so bile kar tri: Lonček, kuhaj! (ob mednarodnem letu prosa), Ustvarjam kot Picasso (ob 50-letnici smrti Pabla Picassa) in Kakšen je zame boljši svet?

Tobija ČULE: V mesecu novembru smo postali zmagovalci nagradnega ozaveščevalnega natečaja Moj dan z manj embalaže v organizaciji Tehnoparka Celje in SIMBIA, družbe za ravnanje z odpadki. Sam sem najbolj ponosen na ponovno uvrstitev na državno tekmovanje Logična pošast. Na šolskem tekmovanju sem prejel biserno priznanje.

Maj MOČNIK: V nacionalnem (in mednarodnem) projektu »Postani donavski umetnik« smo razmišljali o pomenu vode in čistega okolja, opozarjali na pasti

onesnaženja in se z »VODNIMI MLINČKI« (kategorija VIDEO, 6 – 11 let) uvrstil na 1. mesto. Tudi moj največji letošnji dosežek je uvrstitev na državno tekmovanje Logična pošast. Tudi jaz sem na šolskem tekmovanju prejel biserno priznanje.

Amar OMANOVIĆ: Skupaj s 13. sošolkami in sošolci (Alena, Lucija, Val, Adrijan, Filip, Nikolina, Aleks, Tobija, Maj, Eva, Max, Taja, Tiara) sem postal zmagovalec likovnega natečaja »Kamen na kamen palača« (Banka Slovenije).

Val KUKOLJ: Izjemen uspeh sem dosegel na 25. mednarodnem umetniškem natečaju "Radost Evrope 2023", Beograd, kjer sem prejel priznanje za individualni izdelek (prav tako moj sošolec Filip), Nikolina, Eva in Tiara pa so prejele priznanje za kolekcijo. Moj in Tiarin likovni motiv sta našla svoje mesto celo na priložnostnih vinjetah.

Tai ZIMET: Jaz sem uspešen na različnih področjih. Veliko mi pomeni šport. Uspešno treniram gimnastiko. Na šolskem tekmovanju Logična pošast sem prejel biserno priznanje in se uvrstil na državno tekmovanje. Uživam tudi na šolskem odru. Svoj delček sem prispeval na vseh šolskih prireditvah.

Tiara ILEŠIČ: Na regijskem natečaju »Naravne in druge nesreče« sem se izkazala z likovnim delom Požar v naravi – reševanje ljudi in živali, moj sošolec Val pa z likovnim delom Požar v naravi – kličem 112. Na literarnem natečaju so slavili moji sošolci: Alena (Žalostna pesmica v žalostni pravljici), Aleks (Veverička in zlati repek), Amar (Gozdni junaki), Adna (Gozdni prijatelji) in Filip (Gozdni požar – resna je stvar). Alena in Val sta se uvrstila tudi na državni izbor.

Max ROŠKER: V Viteški dvorani mariborskega gradu, kjer je v organizaciji Pokrajinskega muzeja Maribor potekalo slavnostno odprtje razstave **Velike stvaritve malih mojstrov 2024**, sem prejel priznanje in nagrado, 6 mojih sošolcev (Tiara, Tobija, Aleks, Amar, Nikolina in Filip) pa priznanje.

Nikola STAJNKO: Učenke in učence 2.a razreda zanimajo različne stvari. Po svojih močeh se trudimo na različnih področjih. Z našimi ustvarjalnimi iskricami smo veliko prispevali tudi k našemu BAZARJU. Najbolj zabavno je bilo na pustni torek.

Taja KOČEVAR: Uspešno sem sodelovala na natečaju Olimpijske vrednote spreminjajo svet, na katerem sem za likovno delo z naslovom Pripadnost ekipi – prijateljstvo, trud usvojila 1. mesto, moja sošolka Nikolina pa je za likovno delo z naslovom S ponosom spremljamo športne dogodke usvojila 2. mesto v kategoriji OŠ – 1. VIO. Prejeli sva priznanje in nagrado – paket likovnih izdelkov Ajda s strani Kopije-nove in maskoto (Foksi) ter BON za športno trgovino.

Nikolina KANJEVAC: Naša razredničarka pogostokrat reče, da sem prava mala mojstrica v ustvarjanju. Kot oddelek smo bili uspešni na 25. natečaju Janka Glazerja, na katerem je bila tema natečaja »Petindvajset, četrto stoletje, četrta ...«. K temu dosežku sem veliko prispevala tudi sama. Ob zaključku meseca maja smo se razveselili še enega izjemnega uspeha: Na natečaju »Moja domovina – slovenske vode« (Družboslovno-naravoslovno društvo Naša zemlja, Ljubljana) smo prejeli kar 11 srebrnih in 7 zlatih priznanj.

Lucija KOKEC: V mesecu januarju smo se pogovarjali o ustavnih pravicah in odgovornosti v zvezi z zdravim življenjskim okoljem, ohranjanjem narave in varstvom okolja. Z likovnimi in literarnimi izdelki, ki so nastali ob tej priložnosti, smo sodelovali na natečaju Ustavnega sodišča Republike Slovenije, kjer smo bili nagrajeni. Slavnostnega sprejema sem se udeležila s sošolko Evo in Lano. Izjemno sem ponosna na moj uspeh na šolskem tekmovanju Logična pošast, kjer sem dosegla vse točke, prejela biserno priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje.

Eva KRAJNC: Izjemen uspeh sem dosegla na 17. mednarodnem natečaju »Bodi umetnik – Igraj se z mano«, kjer sem slavila s sošolci: Aleno, Majem, Lucijo, Tajo, Valom in Amarjem. Zelo sem ponosna na usvojeno biserno priznanje šolskega tekmovanja Logična pošast in uvrstitev na državno tekmovanje.

Filip SODEC: V okviru 3. Glaserjevega festivala v Malečniku sem postal zmagovalec natečaja za najboljšo pesem o domovini Sloveniji. Moja pesem je nosila naslov **Moja domovina**. Sošolka Eva je s pesmico Domovina Slovenija usvojila 2. mesto, sošolka Lucija pa je s pesmico Pesem za domovino dosegla 3. mesto. Najbolj mi je ostalo v spominu druženje s pesnikom slovenske domovinske in domoljubne poezije, Tonetom Kuntnerjem.

Lan ŠNUDERL: Na natečaju »Moja domovina – slovenske vode« sem prejel zlato priznanje. Zelo sem srečen ob tem odličnem dosežku.

Alena BLAGODEROVA: Zelo sem ponosna na vse moje izjemne uspehe na tekmovanjih v znanju. Kljub temu, da prihajam iz Rusije in slovenščina ni moj materni jezik, sem bila na tekmovanju s področja slovenščine za Cankarjevo priznanje – Mehurčki med drugošolci najbolj uspešna. Prejela sem bronasto priznanje na tekmovanju iz Razvedrilne matematike in na tekmovanju za Vegovo priznanje – Evropski matematični kenguru. Moj najljubši matematični uspeh pa je šolsko tekmovanje Logična pošast, kjer sem že drugič dosegla vse točke, prejela biserno priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje. Neizmerno rada tudi ustvarjam in sem zelo uspešna na likovnih natečajih. Veliko berem, pišem zgodbice, ustvarjam rime in zapisujem svoje prve pesmice. Na pesniškem natečaju Mlada Vilenica 2023 v Sežani sem usvojila 1. mesto, moja sošolka Tiara pa je prejela 3. nagrado. Sem tudi zmagovalka 1. VIO na 4. državnem natečaju »Anica«, Osnovne šole Ane Gale Cerknica, kjer sem prejela priznanje in nagrado za likovno delo in pesem.

Otroci so kot nežni cvetovi življenja, ki s svojo iskrenostjo in čistostjo osvetlujejo vsak kotiček naših src, prinašajo svetlobo in radost v naše življenje, ga polnijo s svojimi barvami, smehom in ljubeznijo. V njihovih očeh vidimo svet, ki je še neokrnjen, poln čudežev in možnosti. Njihova nežnost in iskrenost nas uči, kako ceniti trenutke čistega veselja in iskrenih čustev.

Stori vse, za kar misliš ali sanjaš, da je v tvojih močeh. V drznosti se skrivajo genialnost, moč in čarobnost. (Goethe)

ZMAGA NA TEKMOVANJU ČISTI IN ZDRAVI ZOBJE

Učenci 2. c razreda se veliko smejimo, saj s ponosom pokažemo svoje zdrave zobe. Dokaz tega je tudi zmaga na 39. tekmovanju za čiste in zdrave zobe ob zdravi prehrani, kjer smo v okviru šolske zobne preventive, ki se je izvajala skozi celo šolsko leto, pridno in redno čistili zobe. Prejeli smo praktične nagrade in priznanje Stomatološke sekcije Slovenije, udeležili pa smo se tudi zaključne prireditve v kinu Maribox. Ogledali smo si kinopredstavo.

Sodelovali smo v projektih šole:

SOBIVANJE

- VARNO V VRTEC IN ŠOLO
- ŽIVIM ZDRAVO
- MOJA SLOVENIJA
- PRIJATELJSTVO

Likovno ustvarjanje ob svetovnem dnevu čebel.

ZEMLJA PRAZNUJE IN 3. A Z NJO

»Zemlja praznuje, kaj naj ji damo, saj njene misli premalo poznamo?«

Z ekološkim osveščanjem smo skupaj s povabljenimi starši in starimi starši uredili naš šolski okoliš.

Pripravili in izpeljali smo dan, ki je narisal nasmeh na licih naših učencev, njihovih staršev, starih staršev ter pustil pečat našemu planetu.

Učenci 1.b smo pripravili recept za zdravo malico. Dober tek ☺

USTVARJALNE DROBTINICE

SVET ZA VRATI

Na dobri poti si,
uspelo ti bo,
karkoli se zgodi.

V šoli uspeva ti,
če znanje v možgane nalagaš si.

Lahko jeziš brata,
a moraš vedeti, da blizu so vrata.

Le pogumno jih odpri
in videl boš tisto,
kar si drug lahko samo želi.

Bodi pogumen, hraber, prijazen
in boš videl, za vrati boš samo
nagrajen.

Zala Gunšek Širec, 6.c

GLOBOKE MISLI

Te dolge, globoke misli
mi mešajo glavo.
Saj namreč je to isto, kot
da bi se vprašal: "Kje je človek našel
ime za puščavo?"

Tavam in tavam skozi to puščavo,
a še vedno ne najdem odgovora,
zakaj in kje ima krokodil sploh glavo?

Besede: KJE, KAJ in ZAKAJ
so mi sedaj že kot jutranji običaj.
Ampak res, zakaj toliko ljudi trpi in
drugega človeka sploh ne skrbi?

Ali pa zakaj se je učitelj razjezil?
Ker sem mu jaz spet s vprašanji težil.

No in to so vsa vprašanja,
ki mi ne pustijo niti par ur spanja!

Liam Grobotek, 6. c

Nedelja pri nas doma

Ko se zjutraj zbudim v
nedeljo se grem rad pocarkljat
k mami in atiju.

Mama se prva vstane, saj
nam naredi zajtrk. Po zajtrku se
najraje igramo družabne igre kot
so Človek ne jezi se, Uno
karte in Lini Peter. Kadar
igramo Človek ne jezi se, se
zelo smejemo saj se veliko
mečemo ven. Ko napoči čas
za kosilo jaz najraje pomagam
mami v kuhinji in pripravim
tudi mizo za kosilo. Po dobrem
kusilu gremo radi s kolezi
daleč kolesariti. Ko se pa vrnemo
pa se radi ustavimo pri sladoledu
kjer si izberemo različne sladne
okuse. Zvečer si pa mamo
naredimo kolice in si ogledamo
različne filme. Nato napoči čas,
ko moram oditi spat.

Žela rad imam, ko se z družino tako
veselo zabavamo, da nam ni nikoli dolgčas

Patrik Kobale 5. l.

DAN V ANTIČNEM RIMU

Pozdravljeni bralci in bralke,

S pomočjo časovnega stroja sem bila poslana v Rim leta 10. n. št. Preden vam povem, kako sem preživela dan boste izvedeli nekaj o Rimu. Rim je nastal na majhnem griču. Najprej so mu vladali Etruščanski kralji, vendar so jih Rimljani pregnali. Glede družine, oče je bil glavni – imenoval se je pater familias, mama pa je skrbela za dom in otroke. Ime so različne sloje ljudi. Patriciji so bili svobodni in imeli največ pravic. Nato plebejci, ki so bili tudi svobodni, vendar niso imeli toliko pravic, kot patriciji. Zadnja skupina pa so bili sužnji, ki niso bili svobodni in niso imeli veliko pravic. Rim se je širil, vendar se je za ozemlje moral boriti. Največja in najpomembnejša vojna je bila s Kartagino, ki so jo Rimljani dobili. Najbolj pomembna vladarja sta bila Gaj Julij Cezar in Oktavijan Avgust. Prvi je veliko vlagal v vojsko, drugi pa je državo spremenil v cesarstvo. Tudi današnje ozemlje Slovenije je bilo v tistem času pod rimsko oblastjo. Država je zašla v krizo, kar so poskušali rešiti tako, da so jo razdelili na dva dela, zahodnega in vzhodnega. Zahodni del je propadel leta 476, vzhodni pa je obstajal še naslednjih 1000 let, dokler ga niso uničili Osmani.

To je bilo nekaj osnovnih informacij o Rimu, sedaj pa bom vam povedala nekaj o svojem dnevu. S časovnim strojem sem pristala na obali ne daleč stran od Rima. Časovni stroj sem pokrila z algami, nato pa sem hodila pol ure do Rima. Ko sem prispela, sem videla moške, ki so se odpravljali po opravkih in ženske z otroci. Videla sem skupino otrok in dva moška. Mislila sem, da ima vsak moški 15 otrok, kar se mi je zdelo čudno, zato sem jim sledila. Vstopili smo v stavbo, ki je bila velika in razkošno urejena. Bila je šola.

Malo sem se zamislila in postala hvaležna, da hodim v šolo, saj v tistem času veliko otrok ni moglo. Malo sem jih opazovala, nato pa odšla nazaj proti forumu. Videla sem, kako so popravljali cesto in postalo mi je jasno, zakaj so se ceste iz rimskega časa ohranile še danes. Kakih 10 minut vstran je stal amfiteater. Skozi razpoko sem videla krute igre. Cel dan sem se sprehajala po mestu. Srečala sem ljudi, ki so se ob večeru vračali v svoje domove. Pili so vino in jedli kuh. Ko sem se vračala proti časovnemu stroju, sem zagledala kipe njihovih bogov. Amfiteater se je večer spremenil v gledališče s komedijo. Slednjo je gledal tudi cesar Oktavijan Avgust in zelo se je zabaval. Po napornem dnevu sem končno prišla do časovnega stroja in puf, že sem bila nazaj doma.

Alina Ferk, 7. A

Bralci, bralke,

Kako sem se znašla v časovnem stroju? Kam sem šla? Kaj se je zgodilo? Vse boste izvedeli prav kmalu. S pomočjo časovnega stroja (in potiska prijatelja vanj) sem bila poslana v antični Rim. Pot je trajala le 2, 3 minute, nato so se vrata odprla. Neka koza me je čudno pogledala. Ni se preveč zmenila zame, dalje je jedla travo. V daljavi sem videla mesto, ki je stalo na gričih. Nekaj ljudi sem povprašala, kje sem, katero leto je in kaj je to za mesto. Odgovorili so mi, da Rim. V slednjem je bilo veliko trgov. Najbolj me je presenetila higiena. Kopališče je bilo skoraj na vsakem vogalu. Prešinilo me je, da smo se v šoli učili o treh družbenih skupinah v Rimu. Patriciji so bili med gručami na trgu zelo vidni. Imeli so boljša oblačila, več denarja. Plebejci so bili malo manj razkošno oblečeni, nekaj jih je

prodajalo stvari. Bili pa so tudi sužnji. Slednji so me spomnili na največje rimske sovražnike Kartagino, ki so jo uspešno premagali. Spomnila sem se tudi na Gaja Julija Cezarja, ki je z vojsko prevzel oblast in Oktavijana Avgusta, s katerim se je začelo obdobje 200 letnega miru. V tem času so se Rimljani razširili tudi na območje današnje Slovenije, kamor so prinesli ceste, vojaške tabore, vinsko trto, lončevino, steklo, kovinske izdelke, vodovod in kanalizacijo. S prevzemanjem rimske kulture je naše ozemlje prišlo v stik s sredozemsko kulturo. S časom je se tudi naše ozemlje pokristjanilo. Rim so skozi čas vedno bolj ogrožali vdori tujih ljudstev, zato so državo razdelili na dva dela. Zahodni del je propadel 476.

Zdaj pa še nekaj o mojem dnevu. No, najprej se je začelo s tisto kozo, ki me je čudno gledala. Prečkala sem tisti travnik in šla mimo črede koz. Mesto je stalo na hribu. Kristus, kdo si je to izmislil. Pa sem se plazila in sopihala po tistem hribu. No, ko sem končno prišla gor, je bilo tam obzidje. Ja.. še mimo obizdja pridi, seveda... Sem našla vhod. Pa ne rečem, da te koza čudno gleda, toda čudno so me gledali tudi mimoidoči. Verjetno zaradi izgleda, saj nisem bila oblečena isto kot oni. Skoraj sem se izgubila, ampak sem si šla ogledat mesto. Arhitektura je bila točno takšna, kot smo se v šoli učili. Ceste so bile lepo tlakovane. Veliko je bilo trgov, forumov, templjev, kopališč. Ni da ni. Samo elektrika jim je še manjkala. Uspelo se mi je nekako sporazumeti z nekimi domačini moje starosti. So me povabili na domov. Očitno so bili patriciji, saj sem dobila za zgodnje kosilo pečeno raco. Potem so mi pokazali še en trg, ki ga prej sama nisem našla. Ljudje so peli in plesali. Tudi mene so povlekli v ples. Hitro sem se ga naučila. Čez sem opazila, da je mesto zelo mirno, redko kje na ulici preži kak

vojak. Sem kar sama sklepala, da sem prišla v začetek obdobja miru Oktavijana Avgusta. Na nekaterih zgradbah so bili še kipi Rimskih bogov. Torej še ni bilo krščanstva. Ni bilo, da bi otroci, vrstniki, ki sem jih jaz srečala hodili v šole.

Hvala prijatelju, ki me je potisnil v časovni stroj.

Iza Vaupotič, 7. A

Med počitnicami sem se s časovno kapsulo odpravila v Rim leta 10. pr. n. št. Ta naj bi bil po legendi ustanovljen leta 753 pr. n. št., ustanovila pa bi ga naj brata Romul in Rem. Romul naj bi ubil Rema po tem, ko sta se sprla zaradi imena mesta. Po dokazih sodeč bi naj Rim nastal že v 8. stoletju pr. n. št. Okoli 5. st. pr. n. št. so Rimljani odvzeli oblast etruščanskim kraljem, ki so prej vladali. Družba se je delila na patricije, plebejce in sužnje. Ko so odstavili kralja je nastala rimska republika s senatom, v katerem so bili le patriciji. Vladala sta 2 konzula. Sčasoma so več (političnih) pravic dobili tudi plebejci, z zahvala gre ljudskima tribunoma. V 5. in 4. st. pr. n. št. se je Rim s pomočjo odlične vojske začel širiti po Sredozemlju. Med širjenjem svoje države so se spopadli z njim največjim tekmečem v Sredozemlju – Kartagino. Z njo so imeli tri vojne, imenovane punske vojne. Rimljani so v Kartažane premagali, jim odvzeli zemljo in uničili državo. Dva najpomembnejša vladarja sta bila Gaj Julij Cezar in njegov nečak Avgust Oktavijan. Julij Cezar je zavzel Rim, po njegovi smrti (ubit je bil v zaroti) pa je Oktavijan spremenil državo v cesarstvo. Začel je 200 letno obdobje miru. Ta je omogočal razcvet na vseh področjih. Potekalo je tudi širjenje latinskega jezika in rimske kulture.

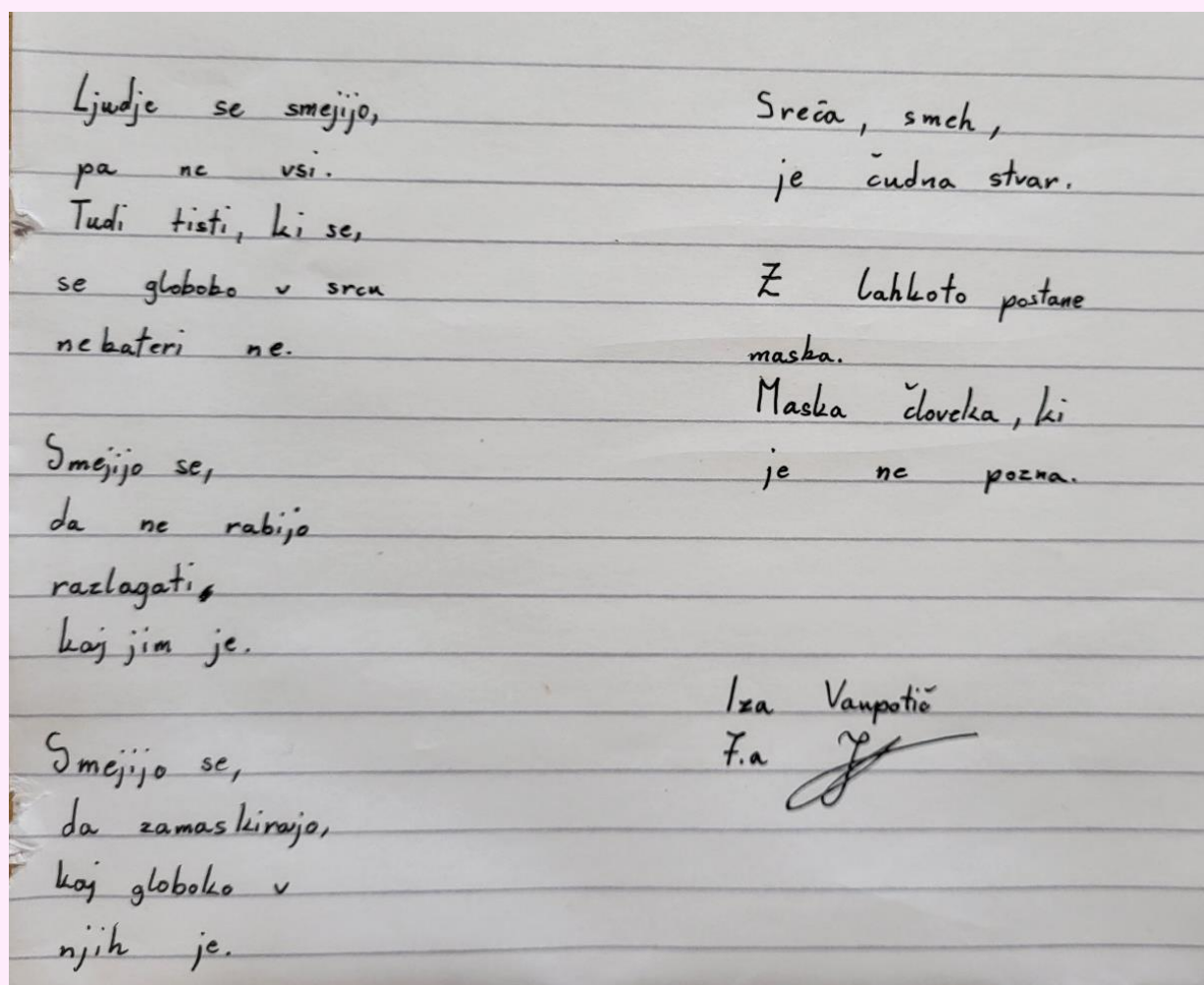
Ta se je najbolj izražala v Rimu, kjer sem preživela en dan. Mesto je imelo

večnadstropne hiše, javna kopališča, gledališča, amfiteatre, kanalizacije, forume.. Glavno jed smo pojedli zvečer, odrasli so pili vodo mešano z vinom. Revnejši so jedli kruh s česnom, zeljnato juho s slanino in dosti zelenjave, bogatejši pa meso, zelenjavo, kruh in medico. Čez dan sem si šla ogledat gladiatorske igre in obiskala terme. Bogatejši otroci med 7 in 12 letom starosti so hodili v javne šole, tisti po 12 letu pa so ali nadaljevali pouk v šoli (dečki) ali dobili zasebnega učitelja (deklince).

Rimska osvajanja po Evropi so v času vladavine Oktavijana dosegla tudi

Slovenijo, ki je bila pomembna za zavarovanje meje imperija pred vdori tujih ljudstev. Zaradi teh osvajanj imamo še danes imena krajev, ki so izpeljanke iz rimskih imen (Celje – Celeja). Ostali so tudi ostanki nekaterih obzidij in zgradb. Zaradi strahu pred vdorom tujih ljudstev so državo razdelili na dva zahodni in vzhodni del. Zahodni del so leta 476 uničili Germani. V 6. stoletju je vzhodnemu delu vladal Justinijan, ki je želel ponovno obnoviti celoten imperij, a mu ni uspelo. Vzhodni del je obstajal še naslednjih 1000 let, dokler ga niso leta 1453 uničili Osmani.

Eva Obran, 7. A

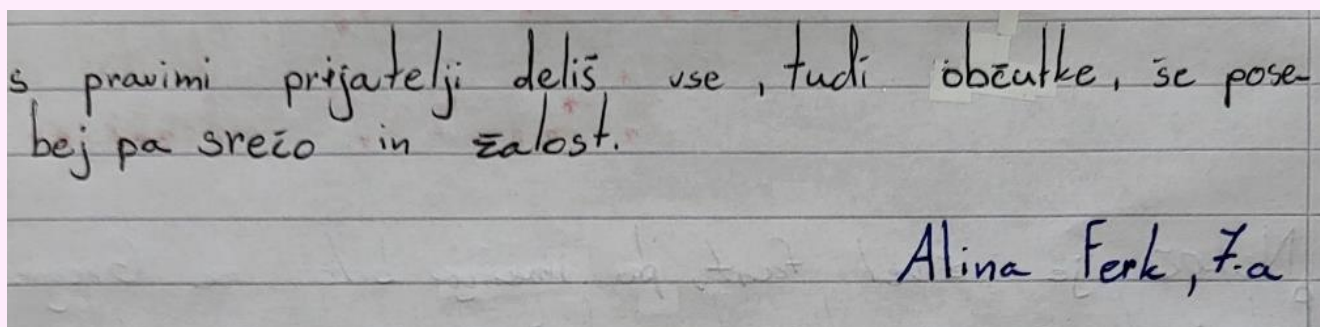

Srečo množim, žalost delim

Nekoč je živel fant, ki mu je bilo ime Gregor. Prihajal je iz bogate družine. Imel je sobo veliko kot večja učilnica. Njegovi starši pa niso imeli veliko časa za njega, kar ga ni motilo. Ker je imel veliko denarja je bil velikokrat brezčuten.

Dokler ni spoznal svojega novega sašolca Jakoba. Prihajal je iz revne družine. Nosil je stara oblačila od njegovega brata. Gregor je se je s svojimi lažnimi prijatelji - ker so od njega hoteli samo denar in da jih ne bi nadlegoval - vedno norčeval iz Jakoba. Ni vedel, da živi z mamo in bratom v zapuščeni hiši. V ponedeljek zjutraj pa je Gregor opazil kako Jakob hodi iz tiste umazane, razpadajoče hiše. Jakob je bil žalosten, tako kot ponavadi, saj se je bal Gregorja. Ko je to videl Gregor, ga je stisnilo v srcu. Hitro je stekel do Jakoba in se mu na kolenih opravičeval. Ta mu je seveda oprostil.

Skupaj sta preživela skoraj vsak dan. Gregorjev oče je podaril denar Jakobovi družini, vendar mu je ta denar hitro prrnila, saj si je Jakobova mama našla dobro službo. Gregor je ugotovil, da si

RAZISKUJEM SVOJE TELO

Moje telo je nadvse zanimivo,
včasih igrivo,
a tudi minljivo.

V njem so zloženi organi,
kot srajčke v omari pri moji mami.

Vsak si želi, da zdravo živi,
vendar zato gleda, da veliko postori.

Zato vam 3.b svetuje:

Naredite tako, da vaše telo vsaj 8 ur miruje,
zaužite veliko sadja in zelenjave,
da ne bo kasneje bolezenske menjave.

Ostanite zdravi in veseli,
da boste še v naslednjih letih zdravo živeli.

Učenci 3. b

Srečo množim, žalost delim

Kaj storiš, ko pri matematiki pet dobiš? Ja, domov odhitiš in že na vratih kričiš: "Mami poglej, pet sem dobil!". Med tem, ko oče v kuhinji mirno čaj je pil, jaz do njega prihitim. "Si ponosen name, a ne?" Oče prikina, jaz pa ga objamem. Stečem po stopnicah gor, tam pa moja sestra Lina, v postelji njeni solze preliva. "Kaj je narobe?" jo vprašam. "Prosim ne povej staršem," reče. Pomoli mi test iz naravoslovja, v katerega veruje. Na njem nezadostna ocena kraljuje. Vsedem se na njeno levo. Objamem jo čez rame. "Saj je samo ocena," ji rečem. Takrat v sobo prihití mama. "Daj pusti naju malo ~~samo~~ sama," rečem. Vzajeno zapre vrata za sabo. Pa koga priča za to presneto žabo. Zarzdihnem in pokažem na žabo, naslikano za prvo nalogo. Lina se zasmije in me objame, še vedno solznih oči. "Srečo množim, žalost delim," je rekel učitelj slovensčine. Upam, da ste uživali v branju/poslušanju moje pravljice. Nauk te zgodbe je, da neglede na to, da se počutiš slabo, so s teboj ljudje, zaradi katerih se počutiš bolje.

Zarja Žagar, 7.A

SKOK S PADALOM

Za rojstni dan sem dobila darilo skok s padalom. Bala sem se višine, zato je to bil zame velik izziv.

Med vožnjo do letališča me je bilo zelo strah. Preveč sem razmišljala o slabih stvareh in mamu celo vprašala, kaj če se padalo ne odpre in umrem. Mama se je samo nasmehnila in rekla, naj ne bom živčna. Prispeli smo do letališča. Pred skokom smo si morali ogledati film o varnosti. Prišel je čas, da so nas oblekli v posebna oblačila. Bilo me je tako strah, da sem se vsa tresla. Bilo je tudi prvič, da sem šla na letalo. Poslovila sem se od mame.

Letenje do potrebne višine se mi je zelo vleklo in zdelo se mi je, da letimo že eno uro, ampak smo samo 10 minut. Ko smo bili na ustrezni višini, sem gospodu, ki je letel z menoj, povedala, da nočem skočiti, ker me je zelo strah. Pomiril me je in v smehu dejal, da še nihče ni zaradi tega umrl.

Hvaležna sem se mu nasmehnila in rekla, da sem pripravljena na skok. Ko sva skočila, mi je na začetku bilo slabo, čutila sem pomanjkanje zraka. Počasi sem odprla oči in uživala v čudovitem panoramskem razgledu. Ni me bilo več strah, bilo je zabavno in želela sem, da ti trenutki trajajo.

Ko sva bila na tleh, sem dobila kristalne oči zaradi vetra. Bila sem vesela, ker sem varno pristala in v sebi sem imela toliko adrenalina, da bi skočila še enkrat.

Z mamu sva se odpravili domov in v avtu sem ji natančno opisala potek in doživetje ob skoku. Končno sem premagala svoj največji strah. Od tistega dne me ni več strah višine in bi z veseljem še enkrat skočila s padalom.

Eva Merčnik, 9. b

Eva je sodelovala na 25.natečaju Janka Glazerja GSKŠ Ruše in dobila priznanje.

Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

LAHKO BI SE KONČALO DRUGAČE

Bil je lep sončen sobotni poletni dan. Ela in njena družina so se odločili za kosilo, pripravljeno na žaru. Prostor so izbrali za hišo. Ela je povabiti še svojo najboljšo prijateljico Majo. Elin oče je

na žaru pekel meso in ostale dobrote. Njena mama je pripravljala solato in pes Tačko, pasme dalmatinec, se je igral s svojo igračo in tekal naokrog. Ela je čakala Majo. Čez nekaj časa je le

prišla. Tačko se je Maje zelo razveselil, zato je začel tekati okoli nje. Skoraj se je zaletel v žar in ga prevrnil. Na srečo res le skoraj. Če bi se to zgodilo, bi se žar prevrnil in oglje bi se razsipalo po suhi travi. Ker je suša in je trava že nekaj časa zelo suha, bi se takoj vnela in Elina družina bi bila primorana poklicati gasilce na številko 112. Na srečo se je Tačko izognil žaru.

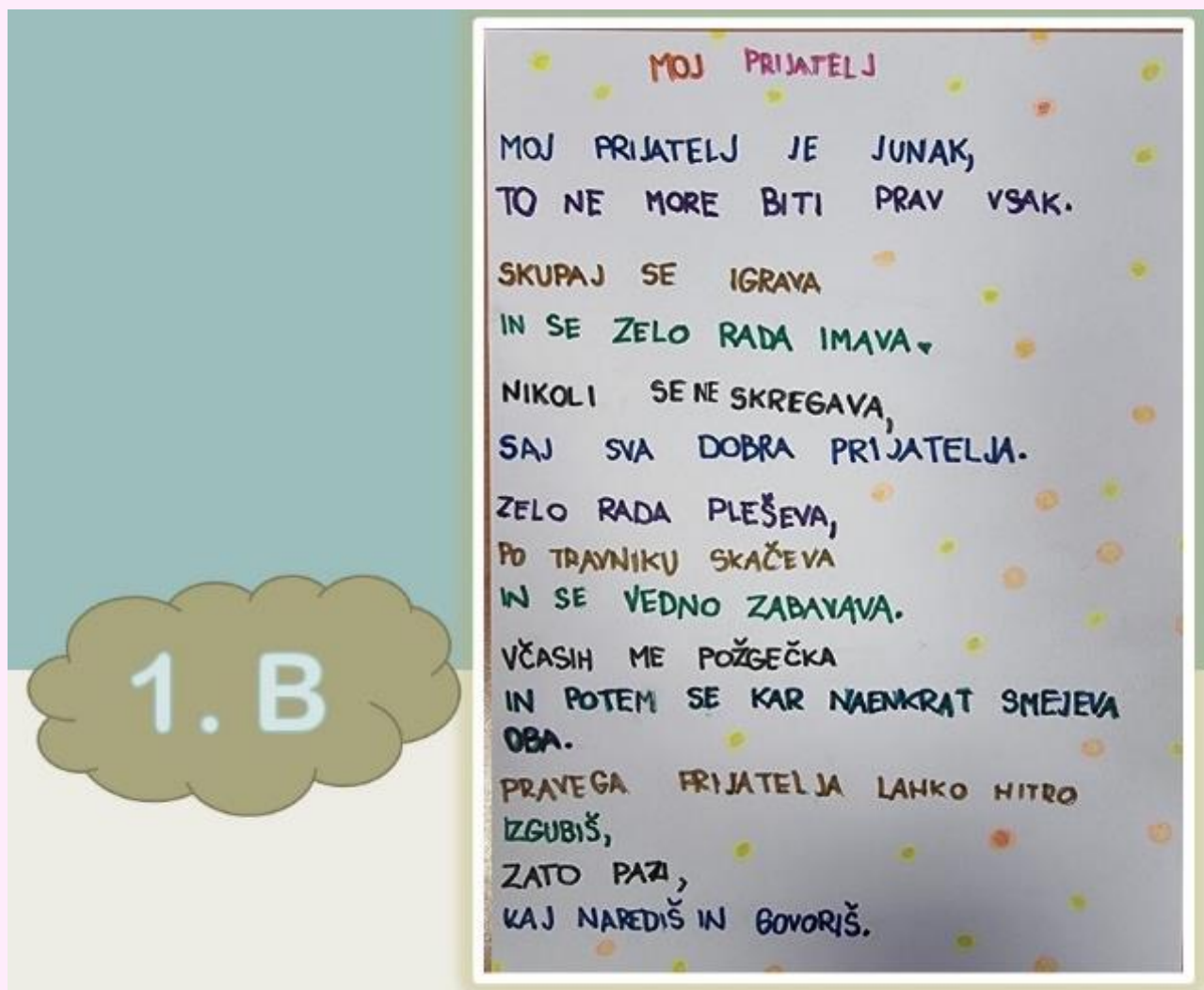
Kadar je suša in se družimo ob ognju, se lahko zgodi nesreča ob majhni neprevidnosti. Ker se Elin očka tega zelo dobro zaveda, je ves čas stal ob žaru in pazil. Ko je spekel vse, so se usedli k mizi in začeli jesti. Pri mizi so se vsi pogovarjali in niso opazili, da se je vreme poslabšalo. Začel je pihati veter. Elina družina in Maja so bili zatopljeni v pogovor in niso opazili, da je veter prevrnil žar. Naenkrat je Ela zavohala nekaj podobno zažganemu. Začeli so gledati proti žaru in opazili

ogenj. V tistem hipu je Elin oče poklical številko 112 in povedal, da se za njegovo hišo zaradi vetra ogenj zelo hitro širi. Vsa družina je pričela gasiti. Polivali so z vodo, teptali ogenj z lopato.

Ko so prispeli gasilci, so ti začeli gasiti z velikimi curki vode. Bilo je težavno, saj je veter raznašal ogenj že po sosedovih drevesih. Na srečo so gasilci dobili pomoč, pripeljalo se je še eno gasilsko vozilo in lahko so tako skupaj gasili. Prestrašena družina in sosedje so lahko na lastne oči videli, kakšno škodo lahko naredi ogenj. Ko so gasilci očeta spraševali o vzroku požara, je povedal, da si ni mislil, da se lahko kaj takega zgodi s samo enim sunkom vetra in to po peki mesa. Zdaj ve, da mora žaru po peki odstraniti gorljivo snov in ga počistiti. Na srečo je bila škoda samo na travniku in na drevesih ter ni bil nihče poškodovan.

Ava Vorih, 8. a

Ava je sodelovala na literarnem natečaju Naravne in druge nesreče – Požari v naravi, ki ga je razpisala Zaščita in reševanje Izpostave Maribor
Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

OPOGUMIL SEM SE

Začel se je nov teden in s tem ponedeljek. Ponedeljkov ne maram, no mogoče kdo drug, ki ima rad svojo šolo ali pa službo. V mojem tednu se je pripetilo mnogo stvari, a izpostavil bi enega.

Na poti v šolo, sicer dvomim, da jo ima kdo rad, sem se spomnil, da me vedno čaka tipson, ki se ga na šoli vsi bojijo. Seveda sem bil eden izmed njih tudi jaz. Če je koga zagledal, in mu ni bilo kaj na njem všeč, se je sprvil nanj, kar je celo nepričakovano, tudi na dekleta. Sprašujem se, če taka oseba spada v šolo. S strahom sem buljil vanj in seveda je takoj stopil do mene.

Zmrznil sem bolj kot ledena gora, ki je potopila Titanik. Na vse strani sem gledal, če lahko kam pobegnem ali preprečim srečanje z njim. Seveda tega manj kot v sekundi nisem mogel narediti in že je bil pred menoj. Vsaj nekaj upanja sem imel, da mi

bodo prijatelji stali ob strani, ampak nič od tega, kar sem srčno upal, se ni zgodilo. Vsi so pobegnili kot srake.

Spregovoril je z močnim glasom: »Daj mi iz torbe vse, kar je drago ali pa dobro, kar bi lahko pripadalo meni!« V tem trenutku nisem vedel, kaj naj spregovorim, zato sem samo obstal v tišini. To zmerjanje in nasilje potekata že nekaj mesecev, vedno bolj me je bolelo in bil sem zelo prizadet. Potegnil sem asa iz rokava, se opogumil, zbral moč in ga pošteno udaril. Vsi na šoli so mi ploskali, ampak sam pri sebi sem vedel, da to ni prav.

Ob novem ponedeljku sem premagal svoj strah. Ob tem sem vesel, da me bo zdaj ta nasilnež pustil pri miru.

Maj Repolusk, 9. c

Maj je sodeloval na 25.natečaju Janka Glazerja GSKŠ Ruše in dobil priznanje.

Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

NAJSTNIŠKA PREDRZNOST

Požari v naravi so lahko zelo nevarni, ker ogenj ni igračka, lahko se zgodijo marsikatero grozljive stvari. Dovolj je le mala iskrica, ki lahko zaneti velik požar. Zelo živ je še spomin na čas, ko so se slovenski gasilci borili z velikim požarom na Krasu. Takrat smo vsi državljani Slovenije ugotovili, da se takšne stvari ne smejo dogajati, saj s tem škodujemo sebi in naravi.

Med poletnimi počitnicami sem ogromno časa preživel v naravi, natančneje v gozdu, kjer sem se

sproščal ob poslušanju glasbe in se pogovarjal s prijatelji. Gozd mi je bil v tistem času zelo blizu, saj je bil prostor, kamor sem se lahko zatekel v primeru težav in stiske. Seveda so bili v gozdu tudi drugi ljudje, ki so se sproščali v toplih poletnih dneh.

Nekega dne sem v gozdu opazil večjo skupino najstnikov, ki so zbirali suhe veje. Najprej sem pomislil, da bodo le obujali spomine na otroštvo z grajenjem različnih lesenih brlogov, a so začeli prinašati tudi papir. Eden

izmed njih je iz žepa potegnil vžigalnik in naenkrat sta kup suhih vej in papir zagorela. V tistem trenutku sem se ustrašil, saj nisem vedel, kako naj odreagiram. Obstal sem na mestu in samo nemo opazoval, kako se ogenj veča in veča. Popolnoma sem otrpnil. Skupina najstnikov je sproti prinašala še več vej, da je ogenj postajal bohotnejši. V tistem trenutku sem jo

ucvrl iz gozda, saj sem se bal, kako se bo ogenj širil in kakšne bodo posledice.

Na srečo se ogenj ni razširil in ni prišlo do požara. Ravnanje teh najstnikov je bilo zelo neodgovorno, saj bi se lahko zgodil velik požar z izjemno škodo. Zavedam se, da bi moral njihovo neodgovorno početje sporočiti na številko 112, vendar sem bil v tistem trenutku popolnoma otopel.

Filip Böhm, 9.c

Filip je sodeloval na literarnem natečaju Naravne in druge nesreče – Požari v naravi, ki ga je razpisala Zaščita in reševanje Izpostave Maribor
Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

VARNOST OTROK
V PROMETU POZIMI
(klikni na sliko)

Učenci 3. C

Dogodivščina, ki je ne bom nikoli
pozabila

Dogodivščina, ki je ne bom nikoli pozabila se je zgodila v
nočoto pri šoli.

Imelo je soto sva se s Loti zmenili, da se dobiva pri
šoli. Naslednji dan sem komaj čakala, da bo ura tri. Ko
je bila ura tri sem šla šoli, tam me je čakala Loti. Zelo
sem se razveselila ko sem jo videla. Vbijeli sva se in
šli na igrišče. Tam sva odložili nakupnika, si oblekli
kombinezona, rokavice, kape... Nato sva se šli igrati.
Najprej sva naredili točnjavi in se kepali, potem sva
se šli sankat in in luža je bila zaledenela zato su
se drsali. Ko sva se nehali drsat, sva šli delat
snegaba. Najprej sva naredili ena kepo, nato
drugo, a ko sva jo hoteli dati na prvo se nama je
prevrnila. Potem sva poskusili še enkrat. Drugič nama
je uspelo ampak se nama je tretja ponesrečila. Po
dveh urah sva se poslovili in se odpravili
proti domu.

Zelo sva se zabavali, upam, da se bo dogo-
divščina še kdaj zgodilo.

Stella Stramec 5.B

VODNI SKUTER

Od nekdaj me je bilo strah morja, še posebej vodnih plovil. Največji strah so mi
predstavljali vodni skuterji. Dogodek, ki ga bom opisala, se je zgodil poleti na morju,
ko se je vse začelo mirno in sproščujoče, saj nisem vedela, kaj se bo v teh dveh
tednih zgodilo ...

Pred odhodom je moj oče prišel domov z veselo novico, da si je od sodelavca sposodil vodni skuter in ga bo odpeljal zraven. Moja kri se je ustavila, ko sem slišala očetove besede. Že sama misel na to mi je pognala mravljince po telesu. Nastopil je naš dan odhoda in vso pot do morja sem razmišljala samo o tem. Takoj ko smo prišli na morje, me je oče prijel za roko in z vso svojo močjo odvedel v vodo in na vodni skuter. Občutila sem, da se voda bliža mojemu trebuhu, takrat me je zagrabila panika, a očetu nisem mogla reči, da tega ne zmorem. Vedela sem, kako je vesel in kako rad ima vodni skuter. Ko sem pogledala očeta, je bil videti kot otrok z novo igračko.

Nadela sva si zaščitna oblačila in v tistem trenutku sem vedela, da moram premagati svoj strah. Najprej ni bilo tako hudo, saj sva drsela počasi. V trenutku, ko sva bila na odprtem in je moj oče dejal: »Drži se, pot je še dolga,« sem ponovno občutila strah in trpljenje. Držala sem očeta okoli pasu, kot da je to zadnja stvar, ki jo bom dočkala v življenju. Imela sem zaprte oči, ko je voda škropila vse okrog mene. Čez nekaj sekund sem počasi odprla eno oko in zagledala lepoto morja. Nato sem odprla še drugo, takrat sem imela občutek, da sem na novo zaživela. Moj strah je bil preteklost in pozabila sem, da sem ga sploh kdaj imela. Adrenalin v meni se je na novo zbudil in moje sovraštvo do vodnega skuterja se je spremenilo v ljubezen.

Nikoli še nisem tako uživala in očeta sem prosila, če lahko pelje malo hitreje. Ko me je oče pogledal in videl, kako uživam, se mu je na obrazu prikazal nasmeh. Sonce je posijalo v njegova lica in jih pordečilo. Ko sva se vrnila na kopno, sem očetu rekla: »Nikoli se še nisem imela tako lepo in hvala, da sem lahko premagala svoj strah.« Oče je bil name zelo ponosen, jaz pa presrečna, saj se mi je rodila nova ljubezen.

Po tem dnevu sva z očetom dva tedna preživela na vodnem skuterju in en dan sva odšla pogledat tudi sončni zahod. Hotela sva prepričati tudi mamo, a je ostajala pri sončenju na plaži in branju knjige. Od tega trenutka je vodni skuter postal vsakodnevna tradicija na morju in moj oče je obljubil, da ko bom starejša, bo nama kupil lastnega. Vedno ga bova lahko vzela zraven.

Taja Kočijaž, 9. b

Taja je sodelovala na 25. natečaju Janka Glazerja GSKŠ Ruše in dobila priznanje.

Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

STRAH IN TREPET MOGOČNE JABLANE

Poletje se bliža koncu in jesen je že tik pred vrati. Za nami so vroče poletne počitnice, ki so šolarjem prinesle obilo veselja in sproščenih trenutkov, odraslim pa zaradi vremena

marsikatero skrb. Drevesa so v toplem in sončnem poletju pridno zorela rdeče plodove, strah nam je povzročala le skrb, da bi toča, močan veter in neurja uničila naš pridelek.

Sem jablana in živim na travniku pod zelenim Kozjakom. V tem pisanem jesenskem času nestrpno pričakujem dan, da me bodo obrali navihani otroci in se z mojimi jabolki posladkali. Vendar čas od začetka do konca zorenja ni bil najbolj miren. Spomladi mi je grozila zmrzal, poleti toča, nevihte in poplave. Zaskrbljeno sem pogledovala v nebo, ki je prinašalo nenavadne, grozeče in črne oblake. Ljudje so se pogosto pogovarjali o vremenski napovedi, ki so jo slišali po radiu ali televiziji. Zaradi njihovih pogovorov sem se počutila prestrašena in zaskrbljena. Bala sem se, da bi me močan veter izruval, toča pa uničila moja jabolka.

Naenkrat je zapihal močan veter, nad Kozjakom je močno zagrmelo, in padati so začele debele kaplje. Iz moje krošnje je odpihnilo listje, veje so se začele upogibati, lomiti in jabolka so popadala po tleh. Ko sem mislila, da strašnejše in hujše nevihte več ne more biti, sem že čez nekaj dni ugotovila, da sem se krepko zmotila. Takrat so vremenoslovci napovedali velike količine padavin zaradi katerih so reke širom po Sloveniji prestopile bregove in zgodile so se stoletne

poplave. Odnášalo je hiše, rušilo ceste in mostove, ljudje so reševali svoja življenja in si v nesreči med seboj solidarno pomagali.

Hvaležna sem Kozjaku, ki je zaustavil mogočne oblake, polne vode, zato me ta naravna katastrofa ni prizadela in so moje korenine ostale čvrste. Na žalost pa moji prijatelji širom po Sloveniji niso imeli te sreče. Drevesa so izruvali plazovi, mnoge so odnesle deroče reke. V tem času smo tudi drevesa reševala življenja, saj so ljudje splezali v krošnje in se tako zavarovali pred visoko vodo. Prijatelj mi je povedal, da se je čudil, ko so ljudje splezali nanj, počutil se je nenavadno, saj odrasli in otroci dandanes ne plezajo po drevesih. Kasneje je ugotovil, da so jim drevesa nudila zavetje, varnost in oporo.

Danes so me obiskali otroci iz sosednje šole. Sedli so v senco pod mojo krošnjo in učiteljica jim je povedala zgodbo o jablani. Z zanimanjem so jo poslušali in spraševali, ali lahko utrgajo jabolka iz mojega drevesa in se z njimi posladkajo. Takrat sem iz svoje veje izpustila tri jabolka in otroci so jih z veseljem pojedli. Strah je bil poplačan.

Filip BŮHM, 9.c

Filip je prejemnik priznanja na literarnem natečaju ob 25. prazniku jabolk v Selnici ob Dravi.

Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

J. Trdina: Vila - obnovljen konec

Vila se medrami, skozi krivku in ustrela Petrovica v srce...

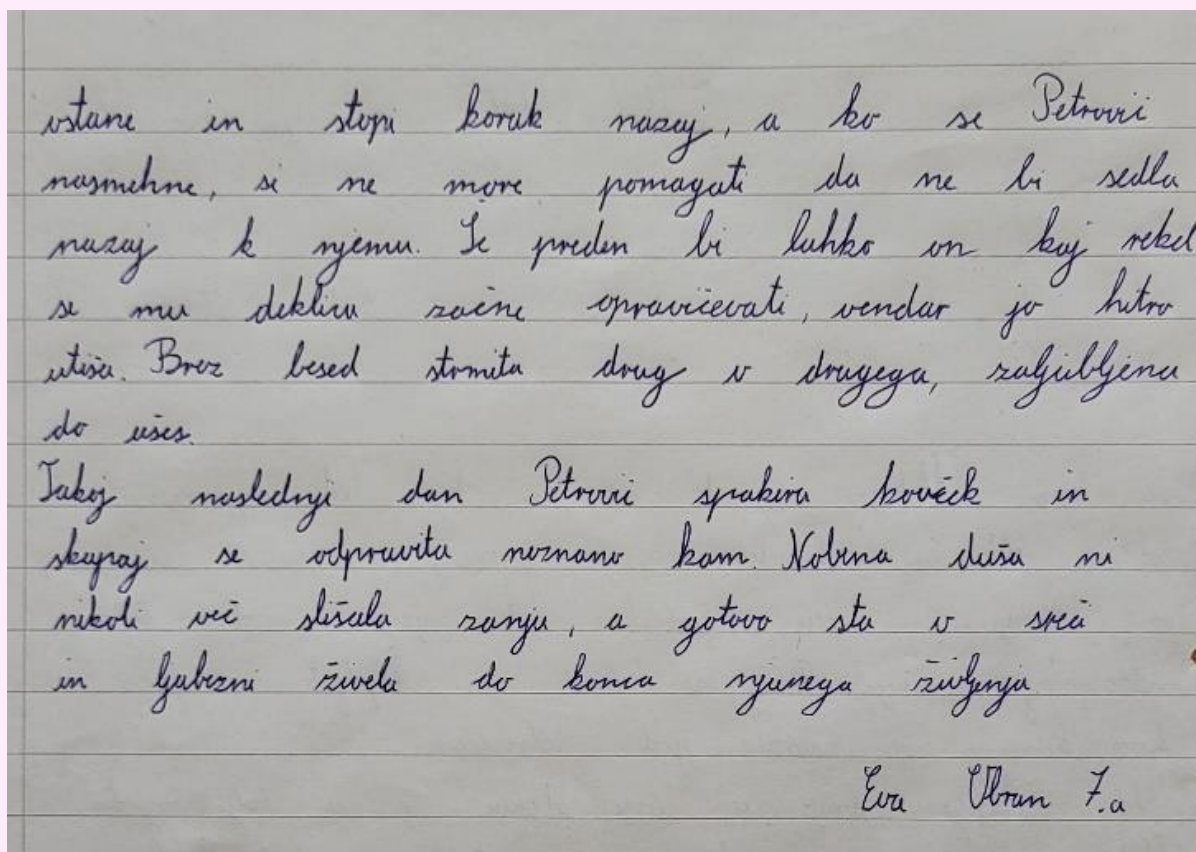
Ta se takoj zgrudi na tla, kjer tudi nepremično obledi. Vila kaj kmalu pozna svojo napako in z zlomljenim srcem poklekne ob njegovo mrtvo telo. Solze ji začnejo teči po licih in kapljati v lužo krvi, ki se je nabrala pod Petrovičem.

Vila zakoplje obraz v svoje dlani in se bolj razjoka. Vata si njeno nezavestnost in strah pred dotiki brez njene vednosti, zaradi katerih je ubila nedolžnega človeka.

"Uporosti," zašepeta in se skloni k Petroviču.

Le zadnji ga objame, preden bi potem ušla se sebe, a ko se njena roka dotakne njegove, se zgodi čudež. Vilini lasje začnejo plapolati in se mrisati, ko se skozi njeno zaine vrtinčiti bela meglica. Črta se okoli njenih teles in jima hladi kožo. Kmaloma zaine luža krvi na tleh izginjati, Petrovič pa dobi barvo naraj v lica.

Ko se meglica polze, vila spusti njegovo telo in njegove oči se sunkovito odprejo. Vila od roka

NAJSLAJŠA JABOLKA MOŠANCELJ

Nekje ob sončni vasici na Štajerskem, v zelo velikem sadovnjaku, je družina Kočijaž imela posajeno čisto majhno, drobno jablano mošancelj. Jablana je rasla leto, dve, tri,

Ta jablana ni bila navadna jablana, ampak nagrada za nekoga, ki se je zanj zelo potrudil. Družina je vsak dan sedela za mizo pod jablano, opazovala ptice, ki so letale okrog drevesa, metulje, ki so poplesavali okoli krošnje in čudovitih cvetov, ki so nakazovali, kako bogato bo obrodila njihova jablana. In resnično je bilo tako. Zrasla je zelo visoko, imela je toliko jabolok, da je družina odprla pekarno sladice z imenom Štajerski mošancelj. Iz njenih jabolok so pekli najboljše jabolčne pite, jabolčne zavitke, pečena jabolka z nadevom in pripravljali odlično marmelado. Srčno in z veseljem so opravljali dela, ki so jih nadvse notranje bogatila.

Nekega poletnega dne je nad vasico začela divjati nevihta, ki ji ni in ni bilo videti konca. Močan dež, toča in sunki vetra so uničevali velik sadovnjak in jablano mošancelj. Sadjar Kočijaž in njegova družina so bili tako zelo žalostni, da bridkosti ni bilo videti konca. Ko se je po hudi nevihti začelo jasni, je družina stopila v svoj sadovnjak in na vso moč jokala. Naenkrat je izza jasnega neba posvetila mavrica,

ki se je vila od neba natančno do jablane mošancelj. In glej, zgodil se je čudež. Zagledali so na jablani toliko velikih, lepih in sočnih jabolk.

Družina je bila tako zelo presenečena in srečna, da je sadjar Kočijaž pogledal jablano, nato svoje najdražje in dejal: »Neverjetno, vendar sedaj verjamem, da dobro se z dobrim vrača in od jutri naprej bodo vsi tisti, ki si ne morejo privoščiti naših dobrot iz pekarnice Štajerski mošancelj, jedli zastonj.« In tako je bilo in tako bo za vedno ostalo.

Taja Kočijaž, 9. b

Taja je prejemnica nagrade na literarnem natečaju ob 25. tradicionalnem prazniku jabolk v Selnici ob Dravi.

Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

NEPAZLJIVOST MED POČITNICAMI

Bila je čudovita sobota, ko smo se odpravljali na počitnice. S sestrice sva si želeli malo drugačnih počitnic, tako smo se odločili, da gremo kampirat. Nisem vedela, kam gremo, to je bilo veliko presenečenje. Pred odhodom smo pripravili vse, kar potrebujemo. Najbolj sem se veselila spanja v šotoru in ognja, kjer bi pekli penice. Bilo je čudovito, okoli nas so bila samo drevesa, ptice so pele, imeli smo razgled na gorovje in slišalo se je šumenje potoka. Nisem si predstavljala takega lepega kraja. Z družino smo hitro postavili velik prostoren šotor. Vse smo dali v šotor in se odpravili na dogodivščino. Sprehodili smo se okoli in odkrili v bližini prečudovito jezero. Hitro smo se preoblekli v kopalke. Bilo je vroče, skočili smo v jezero in se ohladili. Po kopanju smo se vrnili.

Začelo se je temniti, pripravili smo vse, da prižgemo ogenj. S sestro sva pripravili penice in palice. Končno je ogenj zagorel. S sestro sva se posladkali s penicami, medtem ko so starši že zaspali. S sestro sva pozabili na ogenj in zaspali. V noči je moja mama začela paničariti, saj je ogenj ušel izpod nadzora. Vsi smo se zbudili in skušali poklicati gasilce, a ni bilo signala. S sestro sva tekli do najbližje točke s signalom, uspeli sva in hitro poklicali na 112. Povedali sva, kaj se dogaja, kje se nahajamo, koliko ljudi je prisotnih.

Stekli sva nazaj. Takrat sta moja mama in ata s polnimi vedri vode iz jezera že gasila požar. Priskočili sva še midve s sestro. Ata je na ogenj metal še zemljo. Z vodo in zemljo smo nekoliko zmanjšali ogenj, a ne dovolj. To smo ponavljali, dokler niso prišli gasilci. Pogasili so ogenj in tako odlično opravili svoje delo. Bili smo jim izjemno hvaležni.

Vsi gasilci, reševalci, policisti in druge osebe, ki nam pomagajo v nevarnostih, so kot super junaki iz resničnega življenja. Pred odhodom so nam podali nekaj nasvetov, kako kampirati bolj varno in kakšna pravila moramo upoštevati. Po slabi izkušnji smo se z družino odpravili domov, kjer smo se vsi počutili bolj varno.

Zagotovo je bila ta izkušnja opozorilo za nadaljnja kampiranja, potovanja ali izlete. Pred odhodom v tujino se moramo tudi pozanimati za številke nujnih klicev, saj je lahko ob požaru vsak trenutek dragocen.

Sara Jovičić, 8. a

Sara je sodelovala na literarnem natečaju Naravne in druge nesreče – Požari v naravi, ki ga je razpisala Zaščita in reševanje Izpostave Maribor
Mentorica Tatjana Praprotnik Žaucer, prof.

Nenavadne sanje

V življenju imamo lepe in grozne sanje. Jaz sem na nico imela čudovite sanje. Začelo se je tako...

Pred spanjem si vedno umijem roke ter se obličem, grem še hlat in v posteljo. Predno grem spat razmišljam kje sem bila danes in kaj sem delala ter mislim o lepih stvareh. Tko sem nazpala sem sanjala, da sem bila morska deklica ter, da sem se v vsakim stikom v vodo spremenila. Bila sem začudena in prestrašena kaj se bo zgodilo. Srečala sem še dve morski deklici, ki sta bili zelo prijazni, ime jima je bilo Stella in Dalia. Skupaj smo plavale čez ocean in se zelo zabavale. Nekoga dne so nas v množico rjili mornarji in smo morale čistiti palubo, če ne bi nas odpeljali v veliki skvarj, nato smo jih morale ubogati. Bile smo žalostne in jezne. Čez nekaj časa so mornarji odšli spat. Tokrat smo se hotele izmuzniti a je tam stal stražar, ki je nenehno čval palubo, da ne bi polegnile. Končalo se je tako, da je stražar padel v morje in smo lahko polegnile.

Spoznala sem, da so sanje lahko lepe ali grozne. Na nico nimam nočnih mor. Od takrat sanjam lepo.

Loti Želunik, 5.b

KAKO JE ŽABA POSTALA SLAVNA?

Nekega dne so štorklje iz bližnjega gnezda ukradle male žabe iz mlake.

Drugo jutro je žaba velikanka to opazila in je sklicala sestanek. Rekla je: »Poglejte v vaša gnezda!« Žabe so odgovorile, da nimajo svojih žab. Vse žabe so bile prestrašene. A velika žaba je bila zelo pogumna in se je odločila, da bo sama odšla po male žabe. To je povedala ostalim žabam. Odšla je h gnezdju. Vse žabe so prestrašeno pričakovale žabo velikanko. Čez pet minut je prišla z malimi žabami.

In tako je žaba velikanka postala slavna.

Lina Gros, 4.c

Nekoč je živela žaba, ki je bila drugačna. Bila je svetlo zelene barve z lepimi vzorci, imela je visok in močan glas in tanke noge. Nekega dne je prišla k novi mlaki.

Žaba se vedla normalno in povedala, da je nova. Skočila je v mlako in se začela družiti. Vsem žabam je bila všeč. Vse žabe so bile navdušene, ko so videle kako dolge skoke dela. Po drugi strani pa so bile jezne na njo, ker so vsi žabci gledali samo njo. Prosile so jo, da jih nauči delati takšne skoke, vendar jih je zavrnila. Ko se je v njo zaljubil največji in najlepši žabec so se odločile, da se ji maščujejo. Naredile so plan. Celemu žabjemu mestu so se zlagale, da nova žaba grdo govori o

njih, zato so bili vsi jezni in se niso želeli družiti z njo. Uboga žaba je bila zelo žalostna, saj sploh ni vedela kaj je narobe. Umaknila se je v gozd in bila osamljena. Ena od žab jo je videla in se ji je zasmilila. Pristopila je k njej in se začela z njo pogovarjati. Sčasoma sta postali prijateljici. Skupaj sta trenirali skoke in kmalu je novi prijateljici povedala, da ji je ime Frida. Frida je prijateljici povedala skrivnost kako delati takšne skoke in pripravljena je bila naučiti še druge žabe. Priredila je tečaj na katerega so se prijavile tudi ostale žabe. Bližalo se je namreč tekmovanje žabjih skokov, ki ga je organiziral kralj in na tega so se prijavile tudi druge žabe iz drugih žabjih mlak. Ure in ure so trenirale, saj so si želele zmagati. Frida se je zelo trudila, da bo njihova skupina odlično pripravljena. Napočil je tekmovalni dan. Ekipe so štartale. Zmagala bo tista ekipa, ki bo preskočila vse ovire. Frida in prijateljice so se podale v boj. Druge žabe so skakale in popadale v vodo, Fridina ekipa pa je prva prispela v cilj in zmagala. Žabe so bile presrečne in se Fridi opravičile za svoje obnašanje.

Spoznali so, da je Frida zelo prijazna in ji dovolili, da ostane v njihovem mestu. Poročila se je s kraljem in še dolgo sta kraljevala in bila srečna.

Tara Trifunović, 4.c

Nenavadne sanje

Bil je sobotni večer, umila sem si roke in odšla v posteljo. Pomoti sem sanjala nenavadne sanje.

Iz moje sobe sem stopila čez vrata v naslednjo sobo, ki je bila rožnata soba v tej sobi je bilo sto rož, ki so bile vseh barv. Vse sem povohala in pretipala, zelo so dišale. Naenkrat je iz rože priletela čebela in me picila. Zbežala sem v naslednjo sobo, tam je bilo veliko sadja in zelenjave, malo sem je pojedla in odšla dalje. V tej sobi je bilo veliko malih, simpatičnih mačk. Pobožala sem jih in odšla v naslednjo, eno sem vzela zraven. Predzadnja soba je bila napolnjena z drevesi in papagaji. Hudo sem morala trdno držati v naročju, hotela mi je zbežati takoj, ko je videla papagaje. Ko sem hotela oditi v zadnjo sobo sem se zbudila.

Zelo me zanima kaj je v zadnji sobi. Upam da bom sanjala nadaljevanje. V sanjah sem bila presenečena, ker sem se zbudila takoj po sanjah in je bila ura 8.00 zjutraj. Zanimalo me je koliko časa sem to sanjala.

Mia Zamuda, 5.b

ČAS ZA VEČ NASMEHOV

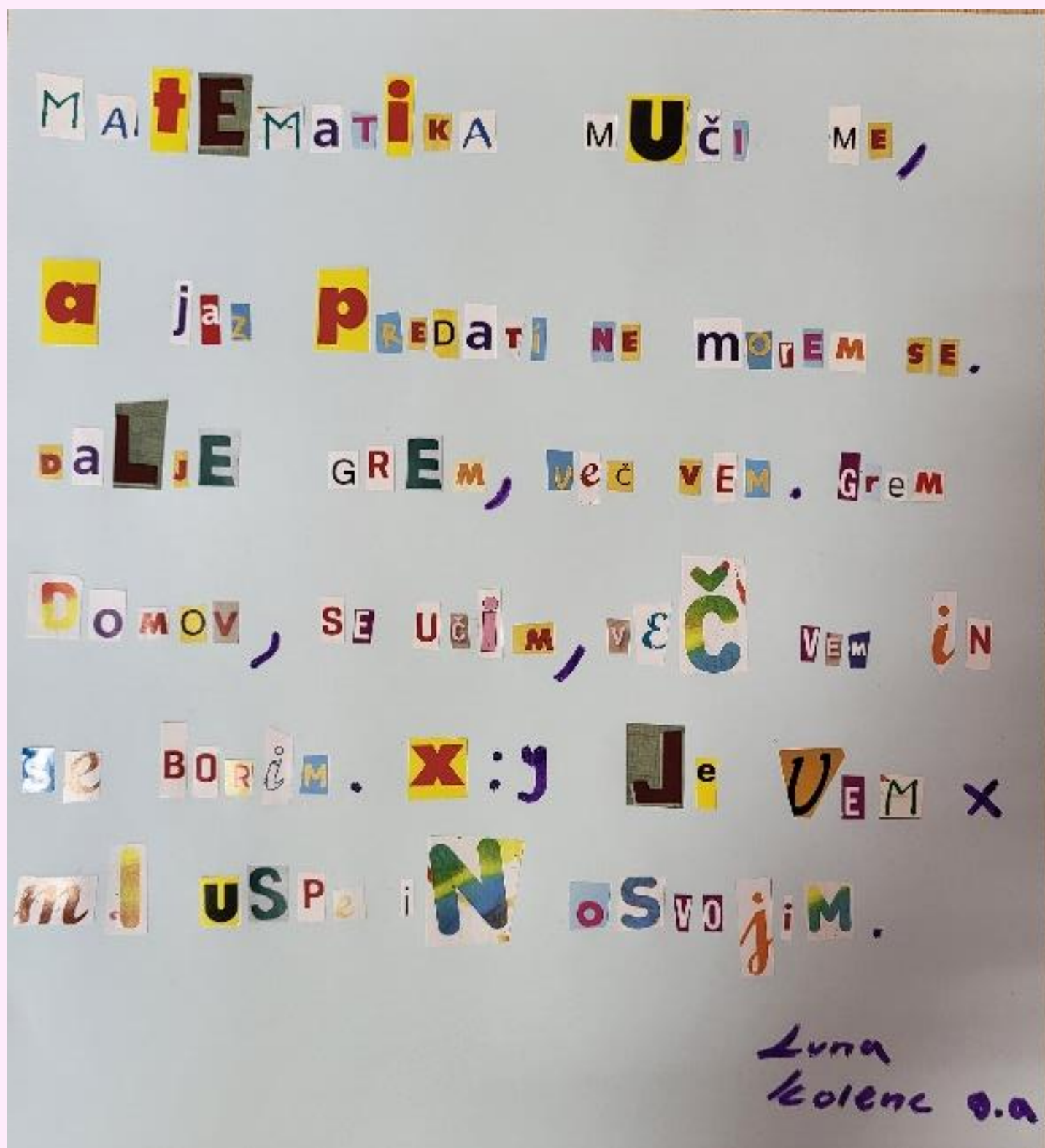
»Do sreče je en sam korak, ena sama beseda, en sam nasmeh.«

Z učenci 3. a razreda smo širili sporočila ljubezni, sprejemanja in pozitivnosti. Podarili smo lepe misli in pričarali nasmeh na obraz.

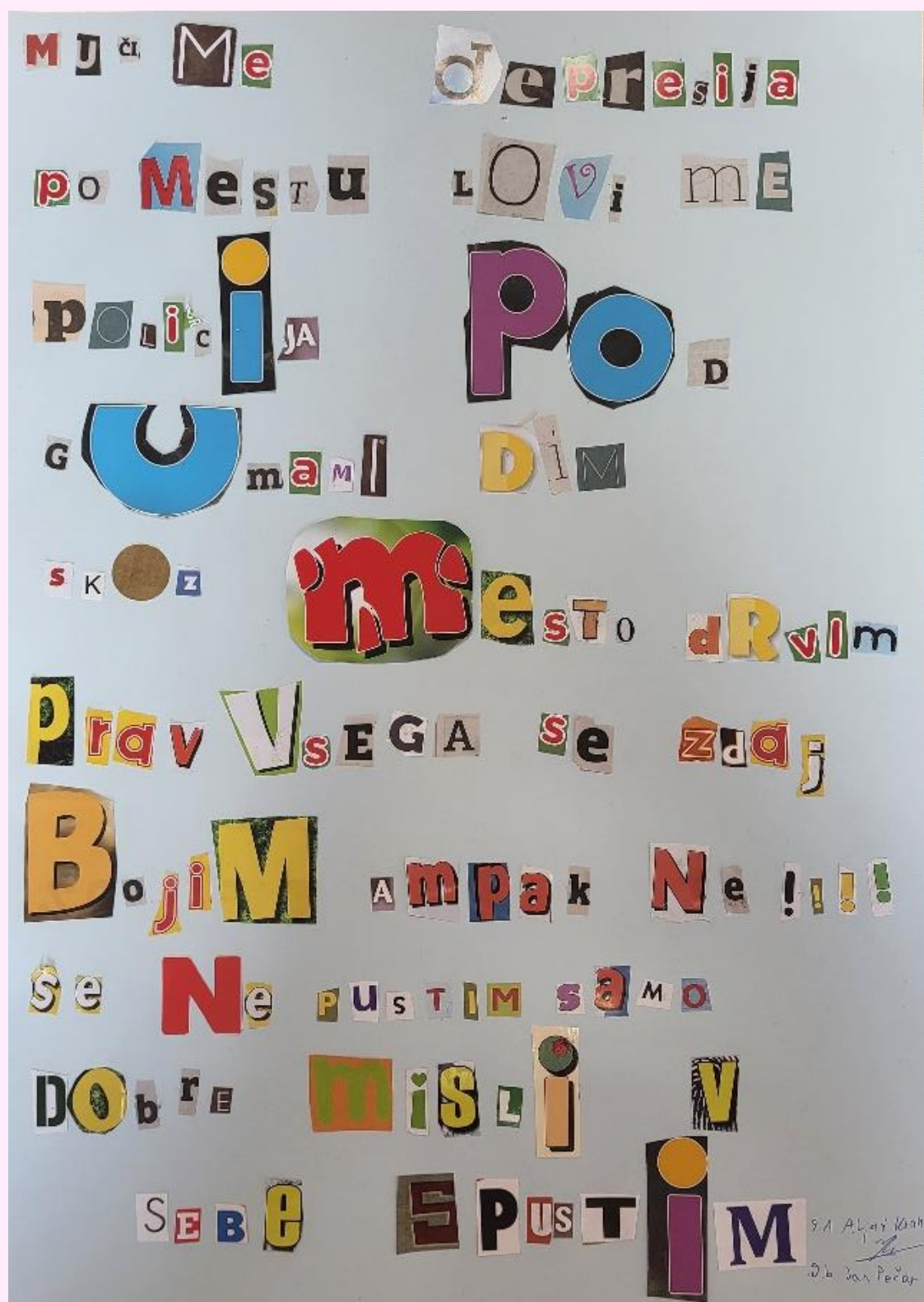

Naša gesta je postala simbol moči pozitivnih besed in opomnik, da lahko že majhna dejanja pustijo velik vpliv na svetu okoli nas.

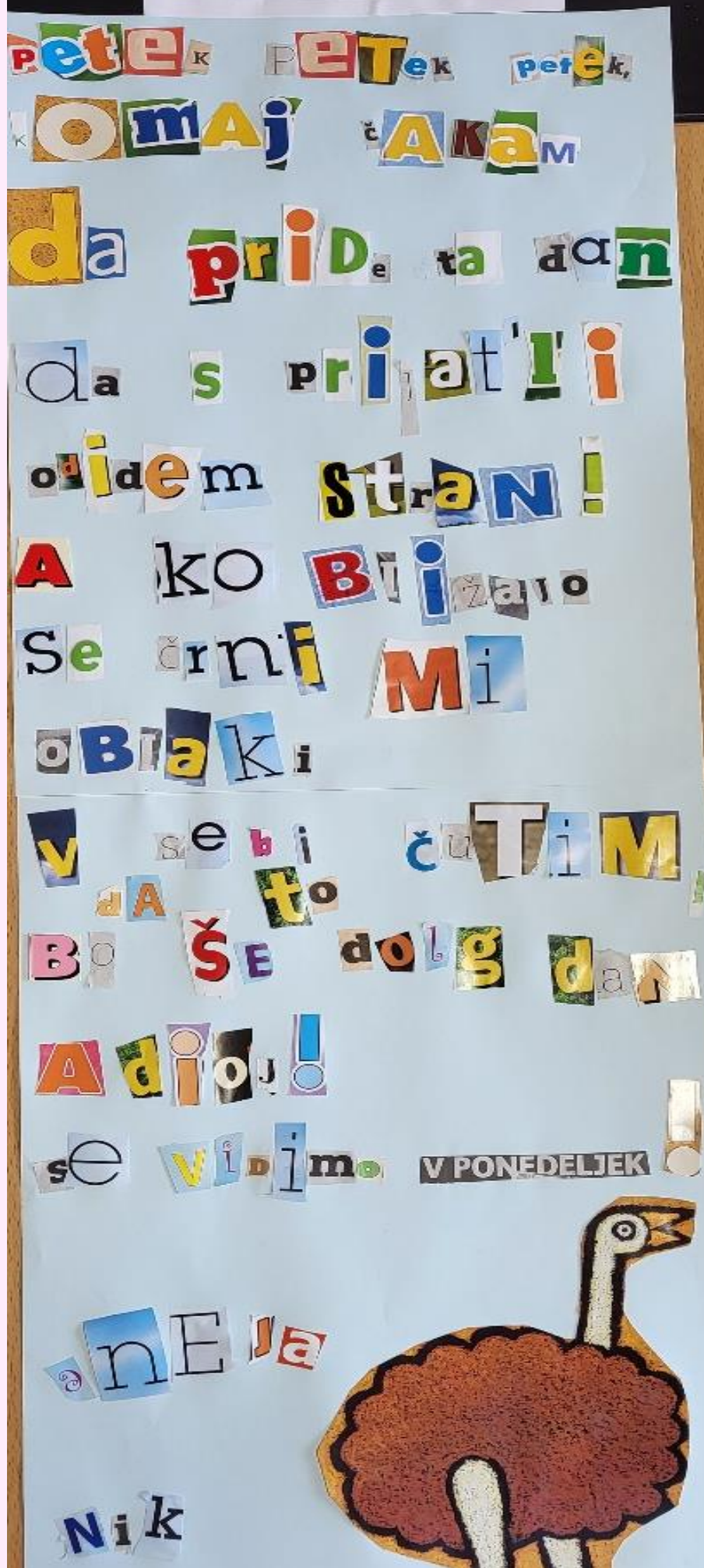

Luna Kolenc, 9.a

Aljaž Kraner, 9.a in Jan Pečar, 9.b

Aneja Smolar in
Nik Koštrun, 9.a

TUJEJEZIČNI KOTIČEK

ODKRIVAMO AVSTRIJSKO KOROŠKO

V soboto, 1. junija 2024., smo se učenci 4.do 6. razreda, ki obiskujejo fakultativni pouk nemščine, lahko udeležili ekskurzije na avstrijsko Koroško. V sklopu programa smo si ogledali Goro opic, kjer smo izvedeli več o življenju japonskih mamaki opic. Pot smo nadaljevali do Vrbskega jezera, kjer smo se sprehodili okrog cerkve Maria Wörth in si Vrbsko jezero ogledali z razglednega stolpa Pyramidenkogel. Pot smo nadaljevali do Celovca, kjer smo si ogledali Minimundus – svet v malem.

Nekaj misli učencev:

Zelo so mi všeč opice in kako so pametne. V Minimundusu je bilo zelo lepo veliko sem si zapomnila in tudi poslikala, najboljša stvar je bila ko sem videla kako podrobno vse je šli smo pa tudi na veliko kolo in imeli najboljši razgled. Medtem ko smo bili v kabini na kolessu smo na glas predvajale pesmi in začele imeti zabavo. Spomnim se ko je bila takšna črna soba kjer si lahko igral nogomet in na steni je bil bot ki je branil žogo. (Eva, 5.a)

Najtežje mi je bilo zjutraj hitro vstati, vse ostalo mi je bilo zelo všeč. Razgledni stolp Pyramidenkogel mi je bil nekaj res posebnega, kajti na vrh stolpa sem šel peš in si res nisem upal pogledati dol. Najhuje je bilo, ko sem videl kakšno višino sem že prehodil, zato je bil to zame en iziv. Najbolj sem užival, ko sem prišel na vrh. Takšnega lepega razgleda še nisem videl. Po nekaj minutah gledanja sem se odločil, da grem dol s stolpa z dvigalom. V trgovini sem si kupil dva spominka, nato smo odšli na avtobus in se odpravili v Minimundus. Klemen Jarc, 5.A

Ko smo bili na stolpu je bil zelo lep pogled na Vrbsko jezero. Lana Kecman, 4. A

Izlet nama je bil zelo všeč. Šli smo na Goro opic. Najprej smo mislili, da so opice iz Avstrije, potem smo izvedeli, da so z Japonske. Bilo je zelo zanimivo. Ko sva šli z dvigalom na stolp, nama je najprej bilo zelo strašno, potem smo se navadili na višino, zato smo ostali nekaj minut na stolpu. V Minimundusu smo šli na panoramsko kolo in videli vzlet rakete in Eifflov stolp. Amina in Aida, 4.a

Zelo všeč mi je bil Eifflov stolp v Minimundusu in lep razgled iz stolpa na Vrbsko jezero. Nal in Tin, 4.c

Zelo lep je bil razgled iz stolpa na Vrbsko jezero, v Minimundusu smo videli pomanjšane znane stvari (slikali smo se pred Eifflovim stolpom). Tara in Edwin, 4. c

Izlet mi je bil všeč. Zanimive so bile opice, ker so imele rdeč obraz in so plezale povsod naokrog. Tudi Minimundus je bil zanimiv. Peljali smo se s panoramskim kolesom, videli smo tudi veliko stvari. Tudi model Bele hiše. Val, 5.a

Bilo je zelo lepo in veliko novega sem se naučila. Razgled s stolpa je bil čudovit in tudi jezero je bilo veliko in lepo. Minimundus je bil prečudovit. Na Gori opic je bilo zanimivo in smešno. Lili, 4. c

Zelo nama je bilo všeč. Najprej smo šli na Goro opic, kjer smo izvedeli veliko o makaki opicah, npr.: Ko se pariyo, njihov obraz postane rdeč. Zato imajo ime rdečelične opice. Izvirajo iz Japonske. Nato smo odšli še na Pyramidenkogel, ki je 2. najvišji stolp v Evropi. Visok je 100 metrov. Z njega se vidi celo Vrbsko jezero. Nazadnje smo šli še v Minimundus (svet v malem). Tam smo videli veliko maket znamenitosti s celotnega sveta. Lahko smo šli tudi na panoramsko kolo, v 4D kino in pogledati vzlet rakete. Najini najljubši znamenitosti sta bili Poševni stolp v Pisi in Kip svobode. Dunja in Erin, 4. c.

OUR TRIP TO LONDON

The day of our trip has finally arrived. We have to say that every single student has been really looking forward to going to London. So how did the trip turn out? It was awesome. Why? Let's see.

We woke up at midnight. Our parents drove us to school. There we waited for the teachers to come. Afterward we finally hopped on the bus and started the trip. Since we flew to London from Venice airport, which is approximately 360 km from Maribor, we had plenty of time on the bus. Therefore, we played videogames, talked to each other, and listened to the music until we arrived at the airport. We waited for a while and then boarded the plane. At first some students were a bit scared, but then we fell asleep and slept the whole flight.

When we arrived, we had some free time to buy some snacks. After that we took a train to our hotel. We dropped off our luggage and went to Science museum. At 6 p.m. we had dinner at Pizza Hut. After we finished the meal, we took the subway that led us to the hotel. We were exhausted, so we quickly fell asleep.

The next day we woke up at around 7 a.m. and had a traditional English breakfast afterwards. It was raining heavily, but that didn't stop us from visiting London's famous sites. In addition, we went to the city centre to meet our native tourist guide Rob. He prepared questions for us and if we knew the answer, we got a chocolate. First we visited Westminster Abbey, one of the most famous and gorgeous sites in London. Rob walked us to the Buckingham Palace, which probably attracts most tourists in London. There we watched the Changing of the guard. When the event concluded, we had lunch. After lunch we were walking for a while to see the Greenwich Meridian. The spot is quite far away from the Buckingham Palace.

Afterwards we boarded a boat that drove us around the river Thames. Although it was foggy and drizzly, it was unbelievable experience. In the evening, we took the subway to a nearby pub where we had dinner. After dinner we headed back to the hotel and fell asleep.

We started our day with breakfast again, then we took a walk to the city centre. We had some free, so we were able to check some famous shops on Oxford and Regent street. It was quite expensive to be honest. After that we had a chance to drive with one of the London's famous red buses that took us straight to went to Madame Tussauds museum. We spent there the majority of the day. After our visit at the wax museum, we had some free time and followed it up with dinner in a nearby pub. We took the subway back to the hotel, where we capped off the evening by hanging out with our classmates.

We were greeted by rain again on the last day of our trip. After walking around the city and stopping, we headed to the London Eye. Unfortunately, the view was obstructed by rain, but it was still amazing. On the last day of the trip we had some free time as well, so we went to the mall, where we spent our last hours and pounds in the United Kingdom. Since the trip was coming to an end, we picked our luggage at the hotel and went back to the airport by train. Again boarded the plane and flew back to Venice. The bus took us back to school. After a long trip in London we fell asleep filled up with positive thoughts and happy, long-lasting and unforgettable memories.

Belmin Hodžić, Tine Ivanović

9.b

MUSICAL RENT

On the 22nd of March some students and teachers from our school went to II. gimnazija Maribor, where we were watching a musical called Rent, performed by the students of EST from II. gimnazija Maribor.

"Set in the East Village of New York City, *Rent School Edition* is about falling in love, finding your voice and living for today. It follows the story of Mark Cohen and his roommate Roger Davis. Based on Puccini's beloved opera *La Bohème*, *Rent* follows the ups and downs of a year in the life of a group of artistic friends living in Manhattan's East Village. Mark, who is an aspiring filmmaker, struggles to find his place in the world, meanwhile, his roommate Roger, who struggles with HIV and is a musician, wonders how he will leave his mark in the world before he dies. Mimi

and Angel look for true love as they face the harsh reality of life as HIV-positive young people, while Joanne faces problems with her artistic girlfriend Maureen. The group's dreams, losses, and love stories weave through the musical and show a raw and emotional portrait of the gritty bohemian world of New York City in the late 1980s, under the shadow of HIV/AIDS.

The musical was inspiring and interesting. We would definitely decide to see it again, if we had the chance. The roles were well played, and the singing and dancing was amazing. Some of the 9th graders are going to attend II. gimnazija Maribor the next school year and maybe we will try to perform in a musical ourselves. "

Gaja Mikl, Kiara Poštrak Dvoršak, 9.a

Sources: est.si

DIE MONSTER AUS DER 6. KLASSE

Im Rahmen des Fakultativfachs Deutsch sind in der 6. Klasse unterschiedliche Monster entstanden.

Er hat zwei grüne Köpfe, zwei grüne Arme und zwei grüne Beine. Er hat sechs Augen und zwei Munde. Er hat einen grünen Körper.

Enej Mikša (6.c), Dino Cerić in Anej Bračič (6.b)

Eve

Das ist Eve. Er ist grün und orange. Er hat vier Hände, zwei grüne Ohren, vier Füße. Die Füße sind grün und die Beine sind orange. Eve hat drei Augen, eine Nase und einen Mund.

Ian Blazina, 6.a

Kipo

Kipo hat einen grünen Kopf, drei schwarze Augen, einen grünen Mund, vier rosa Ohren zwei gelbe Flügel sechs grüne Arme, zwei grüne Beine mit zwei grünen Füßen. Wenn er den Mund offen hat, ist er rosa.

Nia Tkalec, 6.b

AD.HD.

AD.HD. ist ein Monster. Es hat zwei Flügel und zwei graue Hände. Es hat drei Beine und einen blauen Mund. Es hat zwei braune Ohren. Es hat zwei graue Augen.

Jan Bezjak (6.b), Marcel Rožič (6.c), Glen Ribič (6.c), Jaka Dragar (6. c), Vid Krajnc (6. b)

Grom

Das ist Grom.

Er hat vier blaue
Er hat einen lila
Er hat zwei grüne
Er hat drei gelbe
Er hat vier rote
Er hat zwei lila
Er hat rosa Haare.

Ohren.
Kopf.
Arme.
Augen.
Nasen.
Füße und zwei rosa Füße.

Dino Cerić, 6. b

Kena

Kena hat zwei lila Köpfe, drei schwarze Augen, zwei schwarze Nasen und einen Mund. Er hat sechs Arme, zwei grüne Beine, vier blaue Füße, zwei grüne Halse, vier grüne Ohren, vier blau-rot rumpf und vier orange -gelbe Flügel.

Eva Horvat, Nia Tkalec und Berina Sulejmanović, 6. c

Zez

Zez hat drei gelbe Augen, vier lila Nasen, zwei blaue Ohren, blaue Zähne, schwarzen Mund und Lippen. Er hat einen grünen Kopf, einen orangefarbenen Hals, einen grünen Bauch, rote Hände, rosa Beine und blaue Füße.

Lejla Mušić, 6. b

Enša

Enša hat acht Augen, zwei orangefarbene Nasen, einen grünen Schnurrbart und einen doppelten Mund. Außerdem hat er zwei Hörner und einen lila Schal.

Enša hat vier Flügel und sechs Beine. Die Haare sind lila, orange und gelb. Der Bauch ist blau, orange, lila, gelb, grün und rosa. Er hat auch einen orangefarbenen Schwanz, weil er ein Teufel ist.

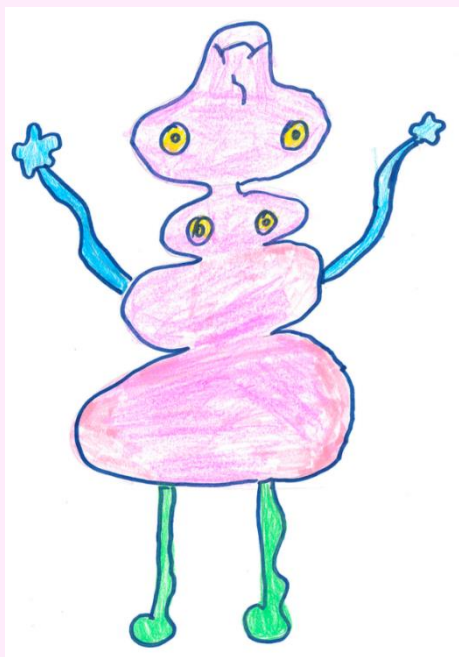
Ena Dautovič, 6. b in Daša Kosi, 6. c

Joshua

Joshua hat einen rosa Kopf. Er hat drei blaue Augen, eine orange Nase und einen roten Mund. Die Zähne sind schmutzig und gelb. Sein Mund stinkt, er sabbert. Er hat vier blaue Arme, zwei grüne Beine und zwei grüne Füße. Er hat am ganzen Körper grüne Punkte. Er hat drei Pickel im Gesicht und eine Warze auf der Nase. Er hat zehn Haare. Seine Nägel sind rosa. Er hat Körperbehaarung. Von Natur aus ist er faul, müde und hat immer Hunger.

Lana Kalač, Luna Kenik, Svit Polančič, Zarja Polančič, 6.b

ADBOE

Das Monster hat zwei baue Arme und zwei grüne Beine, vier Augen. Der Körper ist rosa.

Adrian Lušić (6.b), Eri Morina (6.c), Bono Male (6.c)

ŠPORTNI KOTIČEK

»ŠPORTANJE« IN SKRB ZA ZDRAVJE NA KOBALU

Na naši šoli veliko dodatnega časa namenimo športnim dejavnostim, s katerimi želimo pri učencih vzpodbuditi vseživljenjsko zavedanje o pomembnosti celostnega zdravja za posameznika in tako večjo kvaliteto življenja.

V sklopu rednega pouka imajo učenci vsako leto športne dneve, tekom šolanja na naši šoli 3 šole v naravi, številne izbirne športe, planinski krožek ter mnogo dodatnih športnih dejavnosti v okviru razširjenega programa, ki učencem daje možnost, da si glede na lastne interese zapolnijo svoj prosti čas.

S sistematičnim pristopom od 1. do 9. razreda želimo predstaviti našim učencem čim širšo paleto dodatnih aktivnosti, ki jim bodo po zaključku šolanja na OŠ Draga Kobala v pomoč, da vsak zase najde delček tistega, s čimer bo doprinesel k kakovosti svojega življenja.

V nadaljevanju prispevka pripenjamo nekaj foto utrinkov, ki bodo zajeli utrip letošnjega leta v sklopu »športanja« na naši šoli.

Športni dnevi:

Spodbujanje pohodništva v okviru športnih dni.

Jesenski športni dan na Trikotni jasi.

Pohod na vrh Mariborskega Pohorja za učence od 4. do 9. razreda.

Atletski športni dan za učence od 6. do 9. razreda.

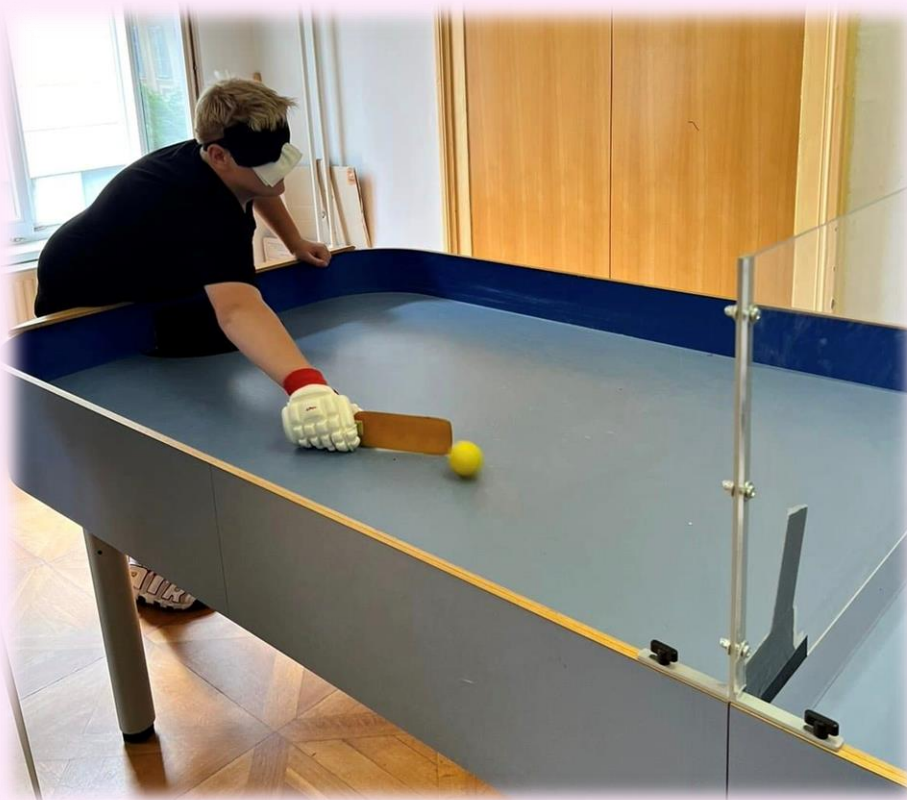
Športni dan za 4. in 5. razrede v Mestnem parku.

Izvajanje meritev za športno vzgojni karton za vse učence in s tem možnost spremljanja individualnega gibalnega razvoja.

Predstavitve para olimpijskih športov za učence 6., 7. in 8. razredov.

Vodene športne aktivnosti v Centru za slepe in slabovidne.

Športne aktivnosti na zunanjih površinah na športnem dnevu 4. razred.

Zimski športni dan za učence od 4. do 9. razreda.

Povezovalne športne aktivnosti na med učenci in učitelji.

Šole v naravi:

Šola v naravi za 3. razrede

Šola v naravi za 3. razrede

Zimska šola v naravi za 7. razrede.

Zimska šola v naravi za 7. razrede.

Letna šola v naravi za 5. razrede.

Letna šola v naravi za 5. razrede.

Krožki s športno vsebino:

Utrinek iz planinskega krožka »Veseli koraki«, ki vsako leto opravi številne pohode na različne vrhove.

Turistični krožek na Ptuj s kolesi.

Nastop folklorne skupine, ki deluje že vrsto let na podružnici Brezje.

Šolska športna tekmovanja:

Udeležba starejših fantov na košarkarskem turnirju v Miklavžu.

3. mesto mlajših dečkov na občinskem tekmovanju v mali odbojki.

Sodelovanje starejših učenk na tekmovanju v odbojki.

3. mesto mlajših dečkov na področnem tekmovanju v nogometu.

Uspešni nastopi v namiznem tenisu za učenko iz 5. a Evo Kalšek.

Uspešno sodelovanje na ekipnem šahovskem tekmovanju.

Odlični rezultati tudi na posamičnem šahovskem tekmovanju.

Dodatni programi in vsebine v povezavi s področjem športa:

Raziskovalni tabor na Ptuj in športne aktivnosti za udeležence.

Kolesarski poligon za 5. razrede.

Učenci 4. razredov na Varnostni olimpijadi v mesecu maju.

Vsakoletno testiranje šestošolcev v znanju plavanja.

Raziskovalno delo v gozdu in skozi gibanje.

Odbojcarska tekma v okviru Erasmus izmenjave.

Športne aktivnosti v telovadnici v okviru izmenjave Erasmus+ s šolo iz Grčije.

Izbirni predmeti pri športu in obisk Woop parka v Mariboru.

Igra mini golfa za 7. razrede, ki obiskujejo izbirni predmet Šport za sprostitev.

Igra mini golfa v okviru izmenjave s partnersko šolo iz Avstrije.

Osnove prve pomoči za 7. in 9. razrede.

Aktivnosti v naravi tudi na intenzivnih pevskih vajah v čudovitem okolju Mariborskega Pohorja.

Dodatne športne dejavnosti na podružnični šoli v Brezju.

Plesne točke na šolskih proslavah.

Na šoli smo namenili pozornost tudi Svetovnemu dnevu jabolk.

Učenci so letos v okviru natečaja ustvarjali na temo športa.

Vsakoletna Izvedba športne urice za novince, ki se nam pridružijo v novem šolskem letu.

Tekom leta se povežemo tudi s klubi in društvi, ki nam predstavijo različne športe. Letos smo gostili tudi Judo klub Apolon.

Upam, da ste ob ogledu slik dobili vpogled v majhen delček naše športne zgodbe, ki jo na Osnovni šoli Draga Kobala skušamo pripovedovati vsako leto znova. Vsako leto pišemo drugačno, unikatno, zabavno, zanimivo, varno in barvito za vse naše učence in za vsakega učenca posebej.

Imejte športno, zdravo in nepozabno poletno zgodbo tudi vi.

IZ LIKOVNE USTVARJALNICE

Ornela Sopa

Žan Špenko

Leon Ledinek

Nejc Gajšek Vadlja

Vid David Purgaj

Jaka Vaupotič

Lili Marie Lesjak

Lili Marie Lesjak

Žan Špenko

Ariola Gashi

Angela Jakovleski

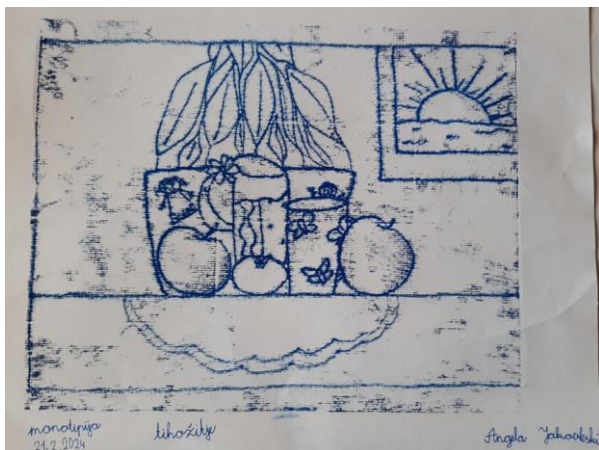
Vid David Purgaj

Nika Bezjak

Leona Kastrati

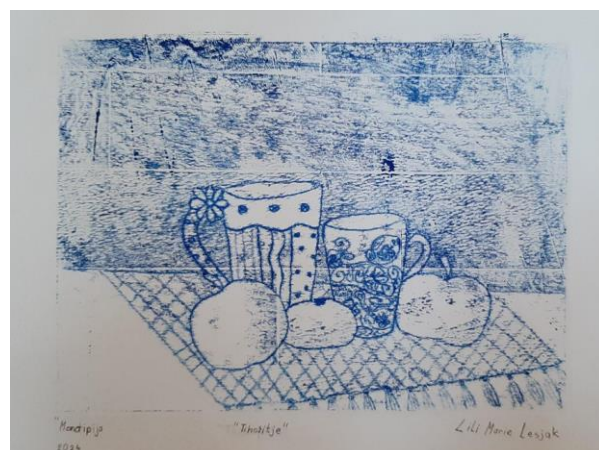
Angela Jakovleski

Pavle Lekić

Lina Brodnjak

Lili Marie Lesjak

Nedžmin Piljug

Anej Buhin

Nika Bezjak

Jaka Vaupotič

Tilen Starčević

Medina Beriša

Tai Lašič

Ornela Sopa

Ariola Gashi

Nika Bezjak

Leona Beriša

Tilen Starčević

Leon Ledinek

Medina Beriša

Angela Jakovleski

Leona Kastrati

Pavle Lekič

David Vid Purgaj

Nejc Gajšek Vadlja

Nedžmin Piljug

Lili Marie Lesjak

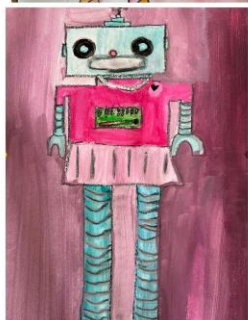
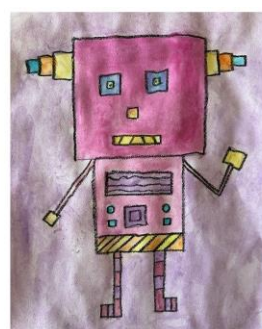
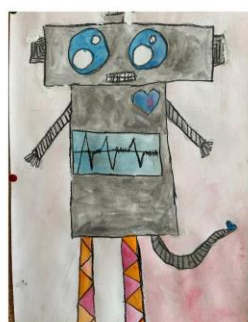
Jaka Vaupotič

Anej Buhin

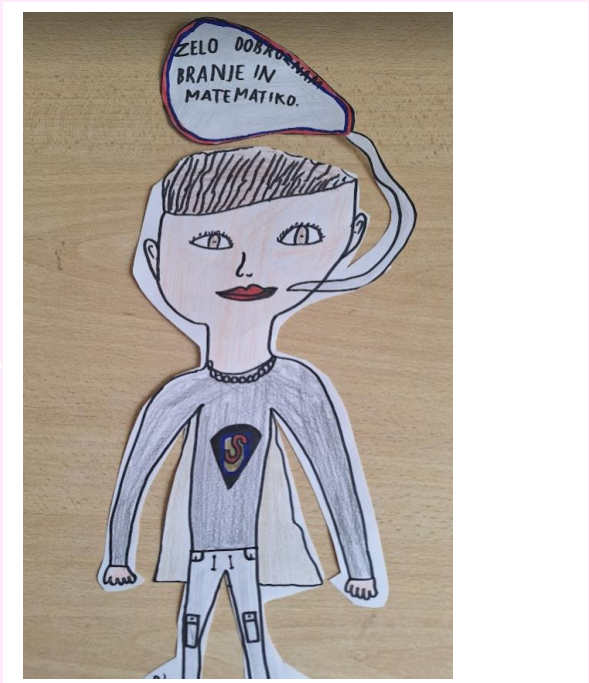

... 4. C RAZREDA

**SUPERMAME
SUPERJUNAKOV 3.A
RAZREDA**

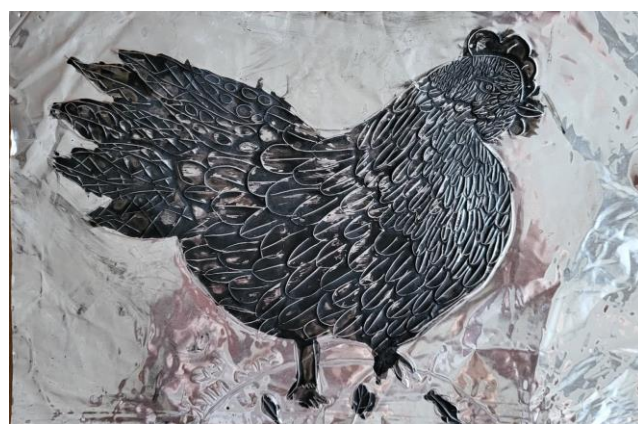

PETELINI IN KOKOŠI 4.A IN 4.B RAZREDA

Gašper Črnčič, 4.b

Sara Mikić, 4.b

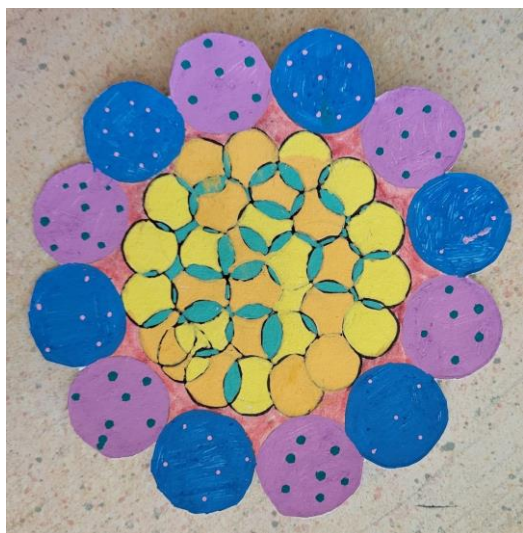

Sara Peserl, 4.b

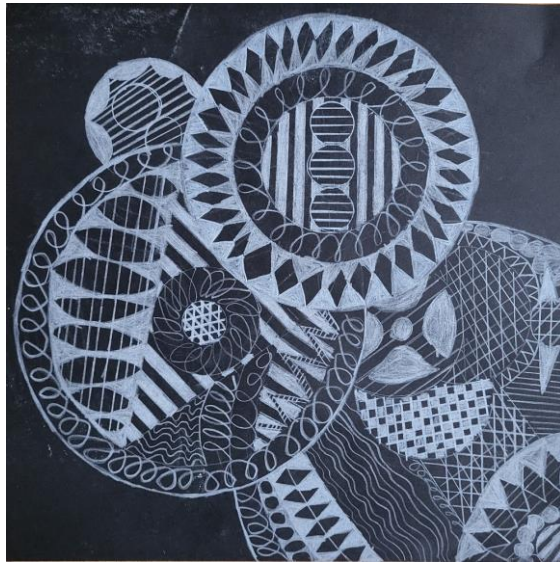

Ela Žaler, 4.a

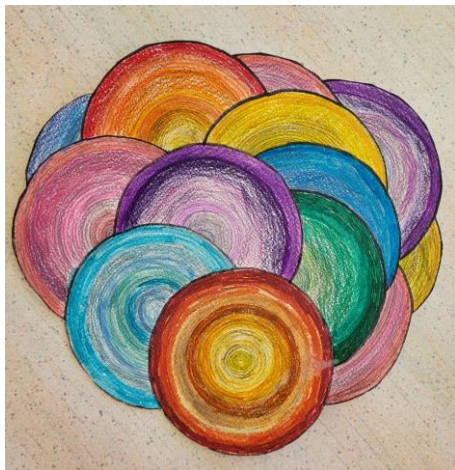

Vita Ažnik, 5.a

Edi Salkić, 6.b

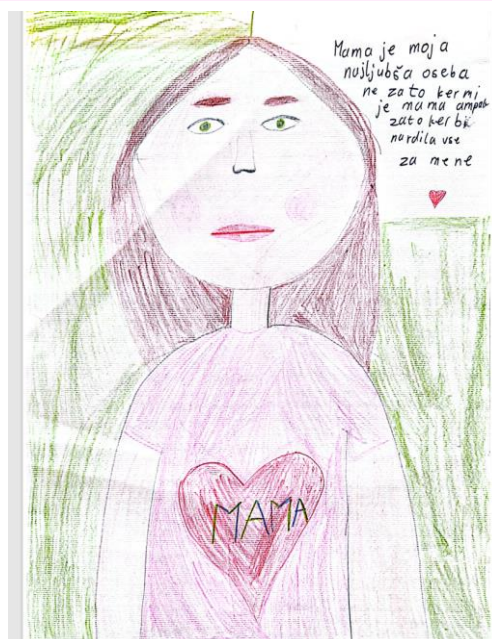
Eva Kalšek, 5.a

...IZ USTVARJALNICE
5. RAZREDOV

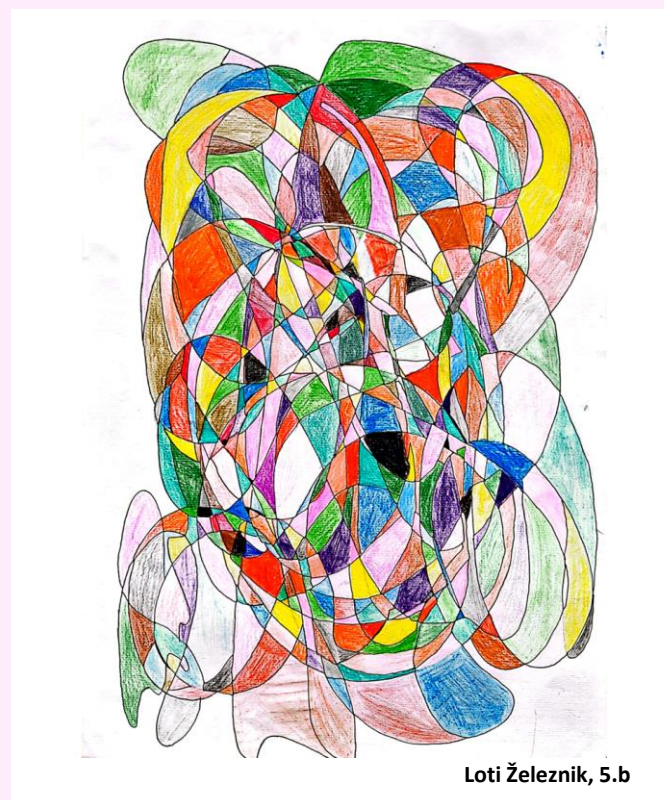

Eva Utroša, 5.a

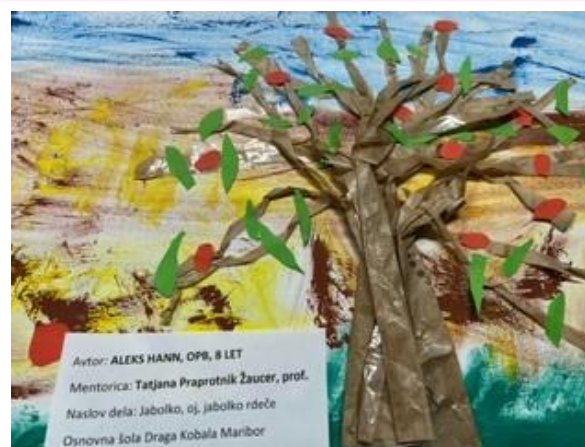
Adin Muslimanović, 5.b

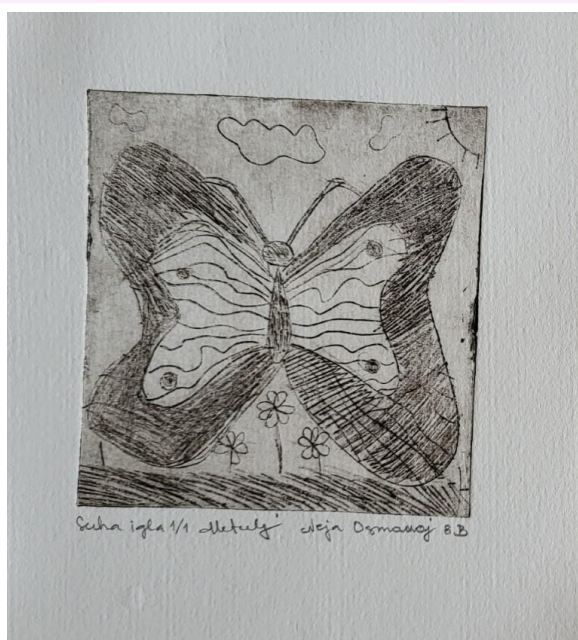

LIKOVNI NATEČAJ
JABOLK

**METULJI IN ŽUŽELKE
8. RAZREDA**

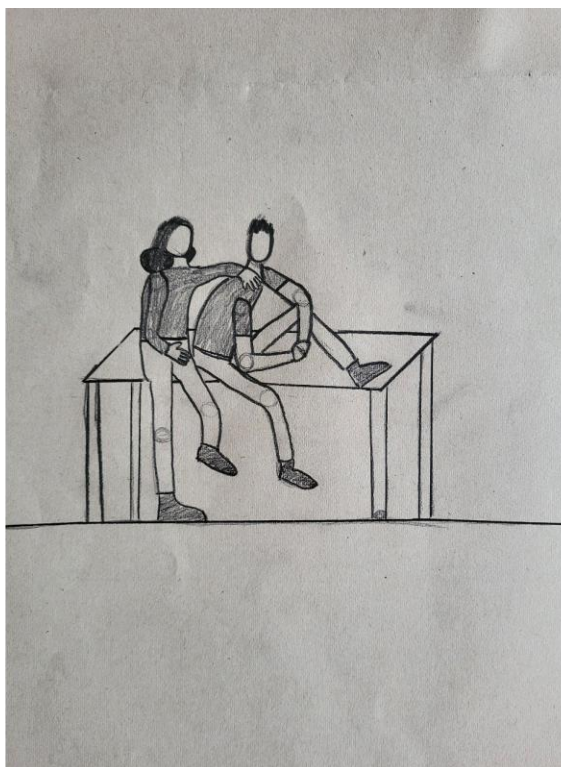

Gabrijela Polanec, 9.a

LJUDJE 9.
RAZREDA

Ines Tratnik, 9.a

Tine Ivanović,

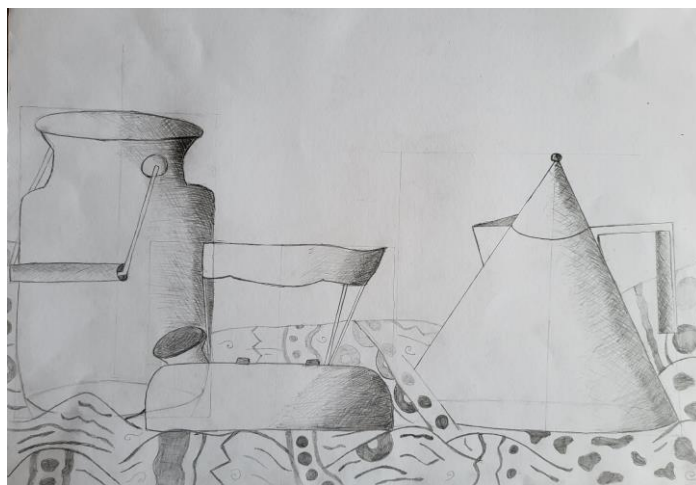

Lana Črnko, 9.c

Gabrijela Polanec, 9.a

**IZ LIKOVNE
USTVARJALNICE
6. – 9. RAZREDA**

Ina Maja Ribič, 8.a

Iskra Gojković, 8.b

Leon Tratnik, 8.a

Ita Stanković, 8.b

Žak Godec, 7.c

Kim Večernik, 8.b

Miha Gjura, 7.c

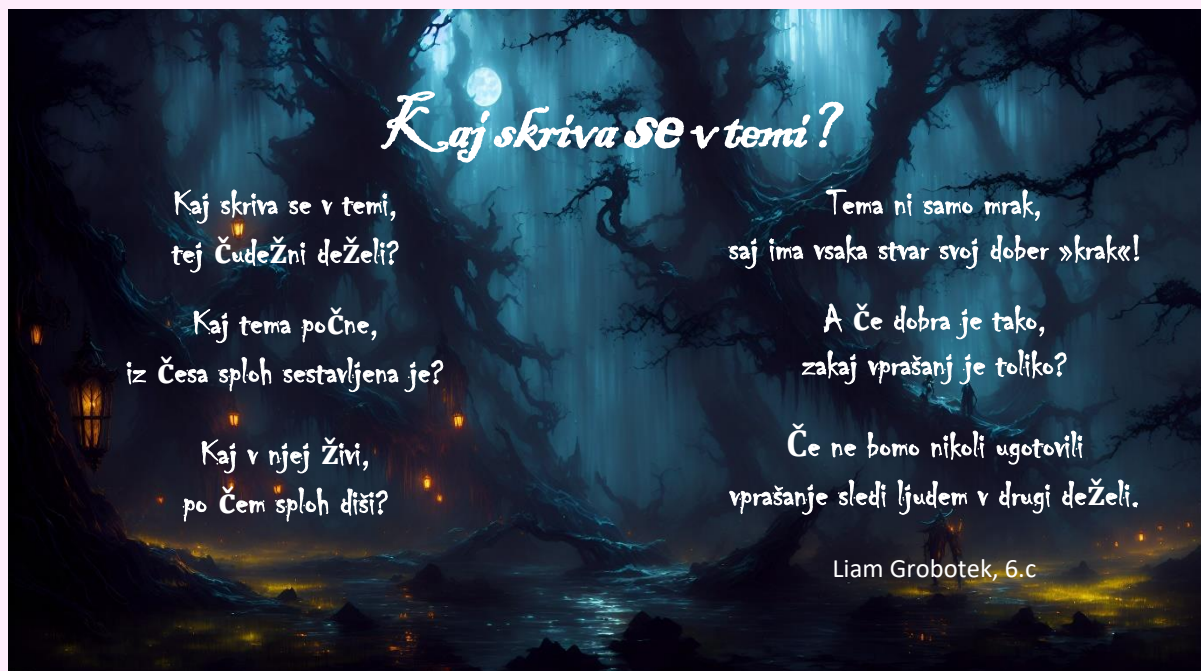
Solunka Sandra Stoeva, 7.a

Kiara Poštrak Dvoršak, 9. a

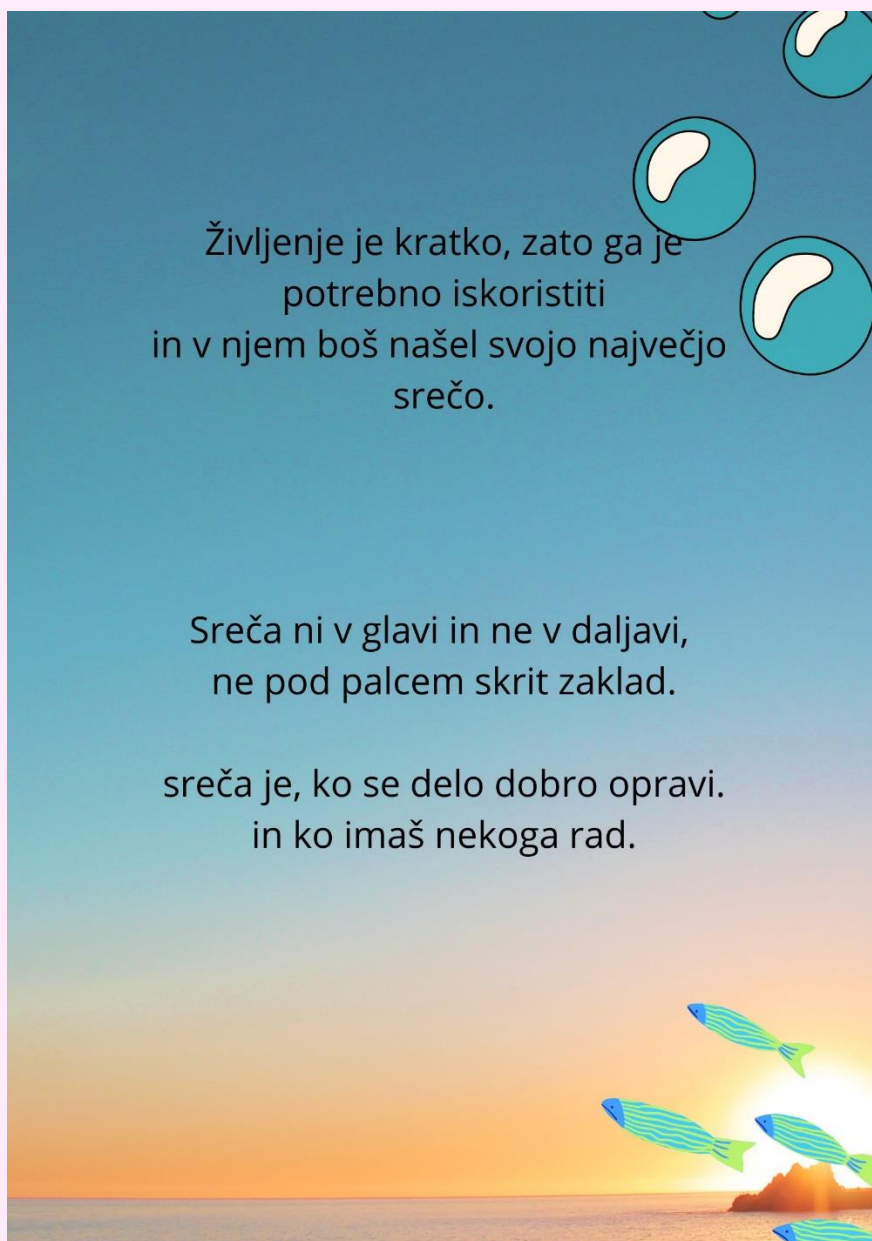
MULTIMEDIJSKI KOTIČEK

Učenci so tudi računalniško vedno bolj spretni in ustvarjalni.

Zakaj reklame? (klikni na sliko)

Zinaid Mehinović in Leni Gugo Hodnik, 8.a

Mark Osterc, 6.a

SOBIVANJE (klikni na sliko)

Luka Jug, David Albreht Bogadi, Anej Ramič, 8.a

MARIO (klikni na sliko)

Teo Kovačević, 9.a

Tjaša Hojski, 5.b

FAMILY (klikni na sliko)

Daša Kosi, 6.c

VELIKA NOČ (klikni na sliko)

Daša Kosi, 6.c

Življenje

Življenje je težko, odgovornosti polno.
Vsakemu se zdi, da njegov plamen še tli,
žal pa to ni res, saj v srcu je potres.

Včasih je življenje tako zelo nepošteno,
vsako leto je čisto spremenjeno.

Duša naša polna stresa
in v glavi podirajo se nam kolesa.

Vesolja in zadovoljstva res je malo,
veliko ljudi samcato knjigo ni prebralo,
zato večina jih ima znanja premalo.

Ampak, HEJ! Življenje je lahko zelo lepo,
samo ne zaidi v temo,
temveč se odpravi nekam,
kjer ti bo toplo in svetlo
in naj ti bo življenje živeti vredno.

Jaka Dragar, 6. c

*KOBALČEK je glasilo učencev
Osnovne šole Draga Kobala Maribor.*

UREDNIŠKI ODBOR

Andreja Gaube, prof.

Manuela Soršak, prof.

Nina Štramec, uni. dipl. soc. ped.

Naslovna ilustracija – Lina Brodnjak, 3.c

Maribor, junij 2024

Letnik 4, številka 1